

Parlamentul României
Camera Deputaților

P.P. Nr. 821 din 30.08.2012

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
REGISTRATURA GENERALĂ
Nr. intrare 2842
20.12.2012 Luna 12 Ziua 27

Către

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

Palatul Parlamentului, str. Izvor nr.2-4, sectorul 5, București

srp@cdep.ro

zgonea@cdep.ro

presa@cdep.ro

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTE
Intrare Nr. 11402/12
20.12.2012 Luna 12 Ziua 27

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 51/623/CP/29.08.2012

DOMNULUI PREȘEDINTE AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU ȘTEFAN ZGONEA

Subsemnatul **LEȘU IONEL – Revoluționar, Luptător pentru**
Apărarea Drepturilor Omului, domiciliat în
Strada 10, Nr. 10, Sectorul 5, București, formulez prezenta

C E R E R E

Prin care vă solicit ca având în vedere faptul că împotriva Președintelui suspendat Băsescu Traian au fost depuse mai multe plângeri penale pentru săvârșirea infracțiunii de trădare, în baza indiciilor temeinice care sunt prezentate în plângere,

- în cazul în care referendumul va fi invalidat de Curtea Constituțională și Traian Băsescu va fi reconfirmat în funcția de președinte – beneficiind astfel de imunitate să demarați de urgență procedurile legale pentru punerea sa sub acuzare, conform prevederilor art. 96 din Constituția României.

Art. 96 - Punerea sub acuzare

(1) Camera Deputaților și Senatul, în ședința comună, cu votul a cel puțin două treimi din numărul deputaților și senatorilor, pot hotărî punerea sub acuzare a Președintelui României pentru înalta trădare.

(2) Propunerea de punere sub acuzare poate fi inițiată de majoritatea deputaților și senatorilor și se aduce, neîntârziat, la cunostința Președintelui României pentru a putea da explicații cu privire la faptele ce i se impută.

(3) De la data punerii sub acuzare și până la data demiterii Președintele este suspendat de drept.

(4) Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție. Președintele este demis de drept la data rămânării definitive a hotărârii de condamnare.

Întrucât, această cerere am depus-o și prin E-mail, la care, am atașat și plângerea penală.

20.08.2012

IONEL LEȘU

Am atașat și pl. penală +
completările.

DOMNUL PROCUROR GENERAL LAURA CODRUȚA KOVESI

Subsemnatul **LEȘU IONEL** domiciliat în [adresa], [localitatea], [județul], [românia], **Revoluționar - Luptător pentru Apărarea Drepturilor Omului**, Tel. 0778 498 011., formulez următoarea:

PLÂNGERE

împotriva numitului :

BĂSESCU TRAIAN - președinte suspendat - fiul lui Elena și Dumitru, cetățean român, născut la data de 04.11.1951 în localitatea Murfatlar, domiciliat în București, [adresa], **pentru săvârșirea infracțiunilor de :**

- **Trădare - Art. 155 - Cod penal** - *(Fapta cetățeanului român sau a persoanei fără cetățenie, domiciliată pe teritoriul statului român, de a intra în legătură cu o putere sau cu o organizație străină ori cu agenți ai acestora, în scopul de a suprima sau știrbi unitatea și indivizibilitatea, suveranitatea sau independența statului, prin acțiuni de provocare de război contra țării sau de înlesnire a ocupației militare străine, ori de subminare economică sau politică a statului, ori de aservire față de o putere străină, sau de ajutare a unei puteri străine pentru desfășurarea unei activități dușmănoase împotriva siguranței statului, se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.)*

- **Atentat care pune în pericol siguranța statului - Art. 160 - Cod penal** - *(Atentatul săvârșit contra vieții, integrității corporale ori sănătății unei persoane care îndeplinește o activitate importantă de stat sau altă activitate publică importantă, în împrejurări care fac ca fapta să pună în pericol siguranța statului, se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi)*

- **Atentat contra unei colectivități - Art. 161 - Cod penal** *(Atentatul săvârșit contra unei colectivități prin otrăviri în masă, provocare de epidemii sau prin orice alt mijloc, de natură să slăbească puterea de stat, se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.)*

- **Subminarea economiei naționale - Art. 165 - Cod penal** *(Fapta de a folosi o unitate din cele la care se referă art. 145, ori de a împiedica activitatea normală a acesteia, dacă fapta este de natură să submineze economia națională, se pedepsește cu închisoare de la 5 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.)*

*Plângere depusă sub nr. 15.590/27.08.2012.
A fost repartizată la SUPR la 27.08.2012*

Dacă fapta prevăzută în alineatul precedent a produs pagube importante economiei naționale, pedeapsa este detențiunea pe viață sau închisoarea de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.)

- **Propagandă în favoarea statului totalitar - Art. 166 Cod penal** *(Propaganda în vederea instaurării unui stat totalitar, săvârșită prin orice mijloace, în public, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani și interzicerea unor drepturi. Propaganda constă în răspândirea, în mod sistematic, sau în apologia unor idei, concepții sau doctrine cu intenția de a convinge și de a atrage noi adepți.)*

- **Acțiuni împotriva ordinii constituționale - Art. 166¹ Cod penal** *(Întreprinderea oricărei acțiuni pentru schimbarea prin acțiuni ilegale și prin violență a ordinii constituționale sau a caracterului național, suveran, independent, unitar și indivizibil al statului român se pedepsește cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.)*

- **Complot Art. 167 - Cod penal** *(Inițierea sau constituirea unei asociații sau grupări în scopul săvârșirii vreuneia dintre infracțiunile prevăzute în art. 155-163, 165 și 166¹, ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unei astfel de asociații sau grupări se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.)*

Pedeapsa pentru complot nu poate fi mai mare decât sancțiunea prevăzută de lege pentru cea mai gravă dintre infracțiunile care intră în scopul asociației sau grupării.

Dacă faptele prevăzute în alin. 1 au fost urmate de săvârșirea unei infracțiuni, se aplică regulile de la concursul de infracțiuni.

Nu se pedepsește persoana care, săvârșind fapta prevăzută în alin. 1 sau 3, o denunță mai înainte de a fi fost descoperită.)

- **Comunicarea de informații false, Art. 168¹ Cod penal** *(Comunicarea sau răspândirea, prin orice mijloace, de știri, date sau informații false ori de documente falsificate, dacă prin aceasta se pune în pericol siguranța statului, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.)*

- **Amenințare Art. 193 Cod penal** *(Fapta de a amenința o persoană cu săvârșirea unei infracțiuni sau a unei fapte păgubitoare îndreptate împotriva ei, a soțului ori a unei rude apropiate, dacă este de natură să o alarmeze, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă, fără ca pedeapsa aplicată să poată depăși sancțiunea prevăzută de lege pentru infracțiunea care a format obiectul amenințării.*

Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.)

- **Șantaj Art. 194 Cod penal** *(Constrângerea unei persoane, prin violență sau amenințare, să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, dacă fapta este comisă spre a dobândi în mod injust un folos, pentru sine sau pentru altul, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.*

Când constrângerea constă în amenințarea cu darea în vileag a unei fapte reale sau imaginare, compromițătoare pentru persoana amenințată, pentru soțul acesteia sau pentru o rudă apropiată, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.)

- **Înșelăciune Art. 215 Cod penal** (*Inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul un folos material injust și dacă s-a pricinuit o pagubă, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 12 ani.*

Înșelăciunea săvârșită prin folosire de nume sau calități mincinoase ori de alte mijloace frauduloase se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani. Dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

Inducerea sau menținerea în eroare a unei persoane cu prilejul încheierii sau executării unui contract, săvârșită în așa fel încât, fără această eroare, cel înșelat nu ar fi încheiat sau executat contractul în condițiile stipulate, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alineatele precedente, după distincțiile acolo arătate.

Emiterea unui cec asupra unei instituții de credit sau unei persoane, știind că pentru valorificarea lui nu există provizia sau acoperirea necesară, precum și fapta de a retrage, după emitere, provizia, în totul sau în parte, ori de a interzice trasului de a plăti înainte de expirarea termenului de prezentare, în scopul arătat în alin. 1, dacă s-a pricinuit o pagubă posesorului cecului, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alin. 2.

Înșelăciunea care a avut consecințe deosebit de grave se pedepsește cu închisoare de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.)

- **Ultraj Art. 239 Cod penal** (*Amenințarea săvârșită nemijlocit sau prin mijloace de comunicare directă contra unui funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, aflat în exercițiul funcțiunii ori pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcțiunii, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.*

Lovirea sau orice acte de violență, săvârșite împotriva unui funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, aflat în exercițiul funcțiunii ori pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcțiunii, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Vătămarea corporală, săvârșită împotriva unui funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, aflat în exercițiul funcțiunii ori pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcțiunii, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 6 ani.

Vătămarea corporală gravă, săvârșită împotriva unui funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, aflat în exercițiul funcțiunii ori pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcțiunii, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani.

Dacă faptele prevăzute în alin. 1-4 sunt săvârșite împotriva unui judecător sau procuror, organ de cercetare penală, expert, executor judecătoresc, polițist, jandarm ori militar, limitele pedepsei se majorează cu jumătate.)

- **Abuz în serviciu contra intereselor publice Art. 248 Cod penal** (*Fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o tulburare însemnată bunului mers al unui organ sau al unei instituții de stat ori al unei alte unități din cele la care se referă art. 145 sau o pagubă patrimoniului acesteia se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.)*

- **Abuz în serviciu în formă calificată Art. 248 Cod penal** (*Dacă faptele prevăzute în art. 246, 247 și 248 au avut consecințe deosebit de grave, se pedepesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.)*

- **Purtare abuzivă Art. 250 Cod penal** (*Întrebuințarea de expresii jignitoare față de o persoană, de către un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.*

Amenințarea săvârșită de către un funcționar public, în condițiile alin. 1, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

Lovirea sau alte acte de violență săvârșite de către un funcționar public, în condițiile alin. 1, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Vătămarea corporală săvârșită de către un funcționar public, în condițiile alin. 1, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 6 ani.

Vătămarea corporală gravă săvârșită de către un funcționar public, în condițiile alin. 1, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani.)

- **Trafic de influență Art. 257 Cod penal** (*Primirea ori pretinderea de bani sau alte foloase ori acceptarea de promisiuni, de daruri, direct sau indirect, pentru sine ori pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 10 ani.*

Dispozițiile art. 256 alin. 2 se aplică în mod corespunzător.)

Raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 - pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție - (*Infrațiunile de luare de mită - prevăzută la art. 254 din Codul penal, de dare de mită - prevăzută la art. 255 din Codul penal, de primire de foloase necuvenite prevăzută la art. 256 din Codul penal și de trafic de influență prevăzută la art. 257 din Codul penal se pedepsesc potrivit acelor texte de lege.)*

- **Asocierea pentru săvârșirea de infracțiuni Art. 323 Cod penal** (*Fapta de a se asocia sau de a iniția constituirea unei asocieri în scopul săvârșirii uneia sau mai multor infracțiuni, altele decât cele arătate în art. 167, ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unei astfel de asocieri, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani, fără a se putea depăși pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea ce intră în scopul asocierii.*

Dacă fapta de asociere a fost urmată de săvârșirea unei infracțiuni, se aplică celor care au săvârșit infracțiunea respectivă pedeapsa pentru acea infracțiune, în concurs cu pedeapsa prevăzută în alin. 1.

Nu se pedepsesc persoanele prevăzute în alin. 1, care denunță autorităților asocierea mai înainte de a fi fost descoperită și de a se fi început săvârșirea infracțiunii care intră în scopul asocierii.)

- **Instigare publică și apologia infracțiunilor Art. 324 Cod penal** (*Fapta de a îndemna publicul prin grai, scris sau prin orice alte mijloace, de a nu respecta legile, ori de a săvârși fapte ce constituie infracțiuni, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani, fără a se putea depăși pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea la săvârșirea căreia s-a instigat.*

Dacă fapta prevăzută în alin. 1 este săvârșită de un funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat ori de către o persoană dintre cele prevăzute în art. 160, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani, fără a se putea depăși pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea la săvârșirea căreia s-a instigat.

Dacă instigarea publică a avut ca urmare săvârșirea infracțiunii la care s-a instigat, pedeapsa este cea prevăzută de lege pentru acea infracțiune.

Purtarea în public a unei uniforme, embleme, insigne sau altor asemenea semne distinctive neautorizate, în scopurile arătate în alin. 1, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani.

Cu aceeași pedeapsă se sancționează laudarea în public a celor care au săvârșit infracțiuni sau a infracțiunilor săvârșite de aceștia.)

- **Genocid Art. 357 Cod penal** (Săvârșirea în scopul de a distruge în întregime sau în parte o colectivitate sau un grup național, etnic, rasial sau religios, a vreuneia dintre următoarele fapte:

- a) uciderea membrilor colectivității sau grupului;
- b) vătămarea gravă a integrității fizice sau mintale a membrilor colectivității sau grupului;
- c) supunerea colectivității ori grupului la condiții de existență sau tratament de natură să ducă la distrugere fizică;
- d) luarea de măsuri tinzând la împiedicarea nașterilor în sânul colectivității sau grupului;
- e) transferarea forțată a copiilor aparținând unei colectivități sau unui grup, în altă colectivitate sau în alt grup, se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Dacă fapta este săvârșită în timp de război, pedeapsa este detențiunea pe viață.

Înțelegerea în vederea săvârșirii infracțiunii de genocid se pedepsește cu închisoare de la 5 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.)

pentru încălcarea :

- art. 52 alin 1 și 3 - din Legea 3/2000 – privind organizarea și desfășurarea referendumului :

"(1) Împiedicarea prin orice mijloace a liberului exercitiu al dreptului de a participa la referendum se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani și interzicerea unor drepturi.

((3) Tentativa se pedepsește"

- art. 2 - din Legea nr. 14/2003 - a partidelor politice :

„Prin activitatea lor, partidele politice promovează valorile și interesele naționale, pluralismul politic, contribuie la formarea opiniei publice, participă cu candidați în alegeri și la constituirea unor autorități publice și STIMULEAZA participarea cetățenilor la scrutinuri, potrivit legii.”

- art. 36 - din Constituția României - Dreptul la vot

(1) Cetățenii au drept de vot de la vârsta de 18 ani, împlinită până în ziua alegerilor inclusiv.

(2) Nu au drept de vot debilii sau alienații mintal, puși sub interdicție, și nici persoanele condamnate, prin hotărâre judecătorească definitivă, la pierderea drepturilor electorale.

- art. 54 - din Constituția României - Fidelitatea față de țară

(1) Fidelitatea față de țară este sacra.

(2) Cetățenii cărora le sunt încredințate funcții publice, precum și militarii, răspund de îndeplinirea cu credință a obligațiilor ce le revin și, în acest scop, vor depune jurământul cerut de lege.

- art. 80 - din Constituția României - Rolul Președintelui

(1) Președintele României reprezintă statul român și este garantul independenței naționale, al unității și al integrității teritoriale a țării.

(2) Președintele României veghează la respectarea Constituției și la buna funcționare a autorităților publice. În acest scop, Președintele exercită funcția de mediere între puterile statului, precum și între stat și societate.

Solicit trimiterea sa în judecată pentru a răspunde penal.

MOTIVELE PLÂNGERII

În prealabil învederăm că , Președintele României în perioada exercitării mandatului, nu deține imunitate totală, putând fi tras la răspundere politic și juridic pentru faptele sale, săvârșite în exercițiul mandatului, astfel cum este stipulat în art. 95 - Suspendarea din funcție (din Constituția României).

Președintele Traian Băsescu, în prezent este suspendat.

Pe perioada suspendării, președintele nu beneficiază de nici un fel de imunitate, ceea ce în opinia noastră presupune instrumentarea cu maximă celeritate a prezentei reclamații.

Prezenta plângere, nu se referă la fapte săvârșite de numitul Traian Băsescu direct împotriva subsemnatului reclamant, ci fapte săvârșite de acesta împotriva poporului român – din care subsemnatul face parte, precum și împotriva României.

Prin acțiunile sale nu a făcut decât să umilească poporul ROMÂN

Prezenta plângere reprezintă un demers civic, argumentat temeinic, dar bazat în principal pe informații publice la care am fost accesibili, pe surse jurnalistice, pe fapte prezentate pe larg în mass media și pe informații și documente care circulă pe internet.

Pentru a contura profilul moral al numitului Băsescu Traian, redăm în continuare câteva date - astfel cum acestea au apărut public în ultimii ani, atât în mass media, cât și pe internet.

Traian Băsescu a fost timp de 15 ani membru PCR.

Traian Băsescu a fost racolat de Securitate în anul 1973, pe când era elev al Institutului de Marină, ocazie cu care i-a fost întocmit dosarul personal nr. 3990/09.11.1973.

Până la terminarea studiilor în 1976, a fost colaborator al lucrătorilor din Direcția a IV- a de Contrainformații Militare.

În această calitate, informa organele de Securitate despre modul în care se desfășurau activitățile specifice în Institut, despre comportamentul și atitudinea colegilor și ale cadrelor didactice, atât în cadrul activităților specifice, cât și în particular.

La terminarea studiilor, Direcția a IV- a de Contrainformații Militare a încetat legătura cu colaboratorul Traian Băsescu, dosarul personal al acestuia fiind transferat la Inspectoratul Județean Constanța al Ministerului de Interne - Departamentul Securității Statului, cu adresa nr. 00151392/29.09.1976.

După absolvirea Institutului de Marină, Traian Băsescu este încadrat ca ofițer la Întreprinderea de Exploatare a Flotei Maritime NAVROM Constanța, calitate în care a fost preluat ca informator-sursă, de către lucrătorii Biroului de Securitate Port Constanța, birou condus la acea vreme de ofițerul Dumitru Nicusor.

De folosirea ofițerului de marină Traian Băsescu s-a ocupat direct locotenentul major de Securitate Mihai Avramides (care provenea din sistemul penitenciarelor), care a cerut și a obținut de la informatorul Traian Băsescu mai multe note scrise pe care le-a depus la dosarul acestuia, nr. 3990/1973.

În calitatea sa de ofițer de marină, Traian Băsescu dădea informații - cu privire la starea de spirit a echipajului, temele de discuție abordate de membrii echipajului, activitățile și contactele pe care membrii echipajului le aveau în porturi, în timpul escalelor, activități de

contrabandă și speculă, dar și despre eventuale aprecieri sau comentarii făcute de membrii echipajului cu privire la conducerea superioară de partid și de stat.

În jurul anului 1984 informatorul Traian Băsescu, a fost trecut în rețeaua Centrului de Informații Externe din Departamentul Securității Statului unde a lucrat cu ofițerul Silvian Ionescu din cadrul Direcției I.

În anul 1987 Traian Băsescu este numit șef al Agenției Economice NAVROM din Anvers, Belgia, unde își desfășoară activitatea sub directa coordonare a lui Silvian Ionescu care conducea la acea dată Serviciul I (*Belgia-Olanda-Luxemburg*) din Direcția a I a CIE.

Pe 8.03.1989 Traian Băsescu este rechemat în țară, fiind acuzat de nereguli grave în administrarea fondurilor NAVROM.

Traian Băsescu a fost sancționat pentru că a autorizat, fără aprobarea NAVROM Constanța, o plată suplimentară de 300.000 de franci belgieni pentru lucrările de reparații efectuate la nava Zimnicea în ianuarie 1989.

În 22 decembrie 1989, ofițerul de Securitate Silvian Ionescu, cel care l-a avut în subordine pe Traian Băsescu, **s-a infiltrat printre revoluționarii din fața Comitetului Central, a intrat în anturajul lui Dan Ioșif și ulterior al lui Gelu Voican Voiculescu și în ianuarie 1990 a fost numit Secretar Executiv al FSN.**

Imediat după Revoluție, Traian Băsescu a fost numit Director General al Inspectoratului de Stat al Navigației Civile din Ministerul Transporturilor.

Pentru a obține această funcție foarte importantă, Traian Băsescu s-a bucurat de recomandarea și susținerea secretarului executiv al FSN Silvian Ionescu, dar și ale vechiului său prieten, Călin Marinescu, zis Shogunul, pe atunci Președinte al CFSN Constanța.

Traian Băsescu, a făcut parte din consiliul de administrație al firmei Astra Vagoane Călători Arad, pentru o perioadă de timp, în anul 1992.

Traian Băsescu, în primul guvern de după Decembrie 1989, respectiv în Guvernul Petre Roman (1), a ocupat funcția de subsecretar de stat în Ministerul Transporturilor.

Ulterior, Traian Băsescu a ocupat succesiv următoarele funcții :

- Ministrul Transporturilor în Guvernul Petre Roman (2) (30 aprilie 1991 – 16 octombrie 1991)
- Ministrul Transporturilor în Guvernul Theodor Stolojan (16 octombrie 1991 – 19 noiembrie 1992)
- La alegerile legislative din 1992 a fost ales deputat de Vaslui din partea FSN (1992 – 1996)
- Vicepreședinte al Comisiei de Industrie și Servicii a Camerei Deputaților (1992 – 1996)
- Director Coordonator în campania electorală a lui Petre Roman (1996)
- Deputat PD de Vaslui (1996-2000)
- Ministrul Transporturilor în Guvernul Victor Ciorbea (12 decembrie 1996 – 11 februarie 1998)
- Ministrul Transporturilor în Guvernul Radu Vasile (17 aprilie 1998 – 22 decembrie 1999)
- Ministrul Transporturilor în Guvernul Mugur Isărescu (22 decembrie 1999 – 26 iunie 2000)
- Primar General al Municipiului București (Iunie 2000 – Decembrie 2004)
- Președinte al Organizației Partidului Democrat al Municipiului București (2000 – 2001)
- Președintele Partidului Democrat (Mai 2001 – Decembrie 2004)

- Co-președinte al Alianței D.A. alături de Theodor Stolojan (2003 – 2004)
- Președinte al României (20 decembrie 2004 – 14 decembrie 2009)
 - o la 16 aprilie 2007 - suspendat de către Parlament
 - o la 19 mai 2007 - reconfirmat prin Referendum, cu peste 74% din voturile exprimate
- Președinte al României (14 decembrie 2009 - 06.07.2012 - în prezent suspendat)

În perioada 1990-1992, Traian Băsescu – Ministru al Transporturilor, a ignorat complet problemele reale din transporturile românești și starea proastă a drumurilor (*nici un kilometru de șosea nu a fost modernizată în acești trei ani*), diminuarea alarmantă a traficului de persoane și de mărfuri pe CFR, concomitent cu scumpirea exagerată a acesui tip de transport, precum și starea deplorabilă a flotei TAROM.

Totodată, această perioadă va rămâne în memoria colectivă, ca perioada în care a dispărut mai mult de jumătate din flota maritimă a României, cealaltă parte dispărând și ea în a doua perioadă de ministeriat al lui Traian Băsescu.

În perioada 1996 - 2000 Traian Băsescu a fost din nou numit Ministrul Transportului, și în acest interval de timp s-a realizat un singur lucru și anume asfaltarea unor șosele naționale care ajunseseră într-un grad de degradare extrem. Reabilitarea acestor șosele s-a făcut cu banii cetățenilor care au fost obligați să plătească celebra taxă BASESCU, bani care au ajuns în conturile firmelor apropiate lui Traian Băsescu și PD-ului.

Tot acum Traian Băsescu a definitivat, cu ajutorul FPS-ului înstrăinarea flotei maritime române și a adus, tot împreună cu FPS-ul, TAROM-ul în pragul falimentului.

Totodată, SNCFR-ul a fost divizat în mai multe companii, dar asta nu a dus la eficientizarea activității instituției, ci a dus doar la distribuirea de funcții de directori mai multor clienți politici, compania rămânând în toată această perioadă pe primul loc pe lista datornicilor la bugetul statului și regia cu cele mai mari pierderi din exploatare.

De asemenea, în perioada 1996 - 2000, SNCFR a constituit alături de Petrom, Renel și Sidex, principala cale de drenare a fondurilor publice către clientela politică a coaliției aflată la putere.

Cea mai cunoscută mostră de proastă gospodărire a banului public de către Traian Băsescu, a fost "reabilitarea" autostrăzii București – Pitești. Lucrările au costat circa 100.000.000 dolari, din care 53,1 milioane dolari credit BERD, iar 44 milioane dolari de la Guvernul României. La doar o lună de zile de la darea în folosință a autostrăzii, s-a prăbușit un pod peste un canal de colectare a apelor, iar după 3 luni de zile, covorul asfaltic a început să se desprindă așa încât după 6 luni gropile acopereau cea mai mare parte din suprafața autostrăzii, făcând imposibilă circulația și impunând angajarea unor noi lucrări de asfaltare.

Politic, prima victorie importantă a lui Traian Băsescu, a fost schimbarea Primului Ministru Victor Ciorbea, în primăvara anului 1998, acțiune începută în decembrie 1997 prin declanșarea crizei guvernamentale.

Din acest moment și până la alegerile din 2000, Traian Băsescu a susținut în permanență o stare de conflict în cadrul coaliției de guvernare, inițiind dispute cu colegii de Guvern, dar și cu alți lideri ai partidelor aflate la putere.

Prin toate acestea, Traian Băsescu și-a creat o imagine de personaj politic fără scrupule, rău de gură, pus în permanență pe hartă și care nu se dă în lături de la nimic pentru a-și atinge scopurile.

Apoi în anul 2001 s-a folosit de liderii din PD Berceanu, Duvăz, Sassu, Simona Marinescu, pentru a obține voturile congresului PD, înlocuindu-l astfel din funcția de Președinte PD pe Petre Roman.

La același congres, imediat după ce a fost numit Președinte, și-a sacrificat aliații amintiți mai sus, toți aceștia fiind lăsați fără funcțiile promise în conducerea PD.

De atunci mulți din liderii marcantți ai PD, au părăsit partidul condus de Traian Băsescu, din cauza stilului dictatorial pe care acesta l-a impus în conducerea partidului.

De altfel în data de 24 ianuarie 2004 Traian Băsescu declara public **"Mi-e greu să conduc o structură în mod democratic"**.

În întreaga sa activitate, Traian Băsescu a fost călăuzit de două țeluri și anume : **ascensiunea în ierarhia socială și înavățirea.**

Daca pentru atingerea primului tel s-a folosit de relatia privilegiata cu Securitatea pana in 1989 si de activitatea politica ulterior, pentru inavutire a considerat ca orice metoda este permisa.

În activitatea sa de Ministru al Transporturilor și de Primar General al Capitalei, în afară de afacerea Flota, numele lui Traian Băsescu a mai fost legat de numeroase afaceri dubioase care pot explica situația materială înfloritoare a familiei Băsescu.

Pe 4 februarie 2003, Primăria Capitalei, care îl avea ca Primar General pe numitul Traian Băsescu - **îi vinde lui Traian Băsescu întregul etaj, garajul și casa scârilor din imobilul din București str. Ștefan Mihăileanu, cu echivalentul a 19.000 de dolari, tranzacție care s-a făcut cu încălcarea Legii 112/1995 - a caselor naționalizate.**

În cei 22 ani care au trecut de la Revoluție, Traian Băsescu a ocupat aproape în permanență funcții administrative, **(exceptie făcând o scurtă perioadă de timp, în care a fost parlamentar)**.

În tot acest timp Traian Băsescu s-a folosit exclusiv de calitățile de comunicator și de manipulator al opiniei publice, pentru că rezultatele efective obținute de el în administrație sunt dezastruoase.

Toată perioada în care a ocupat funcții publice – indiferent care au fost acestea - a fost marcată de scandaluri, atitudini discriminatorii, vulgaritate, controverse, acuzații și suspiciuni.

Își începe primul mandat de Președinte al României, din postura de inculpat în Dosarul Flota.

În fapt

Președintele suspendat Traian Băsecu, a permis Premierului Ungariei Victor Orban să se implice în treburile interne ale statului român și la o zi după încheierea campaniei electorale pentru referendumul de suspendare, acesta să vină în România să dea directive și indicații cetățenilor români de etnie maghiară, cerându-le acestora să nu se prezinte la vot.

La TV SIGMA, s-a prezentat cu luni în urmă un material prin care s-a atras atenția asupra subitului și bizarului interes al doamnei Merkel pentru această zonă geografică și că interesul nu era față de România în mod particular ci pentru Republica Moldova. Că Traian Băsescu a fost invitat de Angela Merkel la Berlin, invitate asupra căreia planează suspiciunea că a avut ca scop acordul pentru soluția de federalizare a Republicii Moldova – soluție propusă și susținută de Cancelarul Germaniei, situație în care concluzia ar fi aceea că "patriotul" Băsescu, cel care a câștigat al doilea mandat în 2009 – asupra căruia planează acuzații de fraudă - și cu

100.000 de voturi din Basarabia, a vândut-o acum și i-a vândut pe românii basarabeni, numai pentru a profita de interesul german și pentru a-și asigura sprijin personal de la cea mai importantă putere europeană.

A existat din partea lui Traian Băsescu un atac susținut asupra imaginii Armatei Române, cu scopul discreditării acesteia și desființarea sa ca și componentă importantă a statului, pentru că armata a ocupat în mod constant un loc de frunte în topul încrederii populației, pe când clasa politică în general și președintele în mod special sunt mult în urma acesteia, astfel armata reprezentând un potențial pericol pentru punerea mâinii pe putere.

Președintele suspendat Traian Băsescu, a denigrat România pe plan extern și a manipulat mass media.

Totodată a răspândit informații false pentru defăimarea țării și a poporului român, periclitând astfel atât economia națională, cât și stabilitatea monedei naționale.

Despre justiția română, Traian Băsescu a declarat că "Niciodată justitia unei țări europene nu a făcut atât rău pentru țara pentru care lucrează cum a făcut justiția română."

Consider că, de fapt, niciodată președintele unei țări europene **nu a făcut atât rău țării** unde a fost ales președinte cum a făcut președintele suspendat Băsescu Traian.

Peste un miliard și jumătate de lei vechi, din banii contribuabililor români, **a cheltuit Administrația Prezidențială în mandatul lui Traian Băsescu** numai pentru turnarea clopotului din bisericuța din incinta Palatului Cotroceni, lăcaș de cult care a costat bugetul de stat al țării peste 33 de miliarde de lei (1.000.000 de euro) iar în prag de campanie electorală președintele Traian Băsescu susținut de PDL **și-a trecut numele pe clopotul care a fost plătit din bani publici**.

Traian Băsescu, a lovit în presă prin intermediul CSAT – stipulând faptul că "Există campanii care atentează la siguranța națională" iar în 23.06.2010, în Strategia Națională de Apărare a țării, înaintată de Traian Băsescu Parlamentului, este menționat că CSAT identifică principalele vulnerabilități ale României, printre acestea regăsindu-se și "fenomenul campaniilor de presă la comandă cu scopul de a denigra instituții ale statului, prin răspândirea de informații false despre activitatea acestora", dar și "presiunile exercitate de trusturi de presă asupra deciziei politice în vederea obținerii de avantaje de natură economică sau în relația cu instituții ale statului".

Traian Băsescu a spus unei puteri străine că nu avem proceduri constituționale pentru demiterea domniei sale.

Mai mult, a anunțat că ne confruntăm cu o lovitură de stat.

În prezent, România este dominată de frică, de nesiguranță și de disperare și chiar dacă nu o spun deschis, sau nu o recunosc, în ochii și în vocea multor români se citește frica și acesta este rezultatul politicii duse de Traian Băsescu.

Gabriela Georgeta Ghiță, fost adjunct al Procurorului General al României în perioada 2002 – 2006, a făcut anterior dezvăluiri devastatoare privind modul în care Traian Băsescu se implică nu numai în orchestrarea unor dosare penale ci și în anihilarea / lichidarea fizică a anchetatorilor din propriile dosare.

Totodată, domnia sa a declarat că "Precizăm (de fapt, repet) ca procesul penal în care am fost inculpată este o înscenare comandată personal de președintele în funcție – „preacinstitul” Traian Băsescu – și pusă în operă de Laura Codruta Kovesi, Daniel Marius Morar, Mircea Zarie și ceilalți prin metode de corupție și terorism de stat pentru un motiv foarte simplu: „îngroparea” definitivă a „Dosarului Flota” și eliminarea probelor din dosar, lucruri care nu puteau

fi duse la bun sfârșit decât prin „dispariția” (inclusiv fizică) a celor care au avut legătură cu acest dosar și au cunoștință de probele care au existat.

Problema esențială și adevărată este că președintele în funcție știe cel mai bine că cea de-a treia expertiză, realizată de Daniel Morar contrar legii (de altfel, la instigarea publică a aceluiași Traian Băsescu) și care ar fi constatat inexistența unui prejudiciu, nu este nici pe departe o probă corectă, fie și numai dacă ne amintim declarația fostului președinte Emil Constantinescu care s-a opus în anul 2000 (*decî, înaintea guvernului Năstase*) ca Traian Băsescu să fie târât prin fața camerelor de vederi cu cătușe la mâini pentru fraudă de sute de milioane de dolari din „Dosarul Flota”. Faptul ca ex-președintele Emil Constantinescu avea dreptate este demonstrat, pur și simplu, de rapoartele Curții de Conturi, ale Corpului de control al guvernului și de prima expertiză judiciară, documente – toate – anterioare anului 2000.”

În continuare doamna Gabriela Georgeta Ghiță afirmă : ” Eu, în calitate de adjunct al procurorului general am soluționat, ca procuror desemnat, cererea inculpatului Traian Băsescu de recuzare a procurorului general al PNA, Ioan Amarie și a procurorilor Ioan Oțel și Vasile Drăghici (procurorii de caz și, ulterior, autorii rechizitoriului).

Pentru a soluționa cererea de recuzare am avut pe masă, timp de cca. două săptămâni, întreg dosarul și astfel am avut acces la piesele cauzei. Profesional vorbind, pot afirma că procurorii de caz au dat dovadă chiar de prea multa indulgență față de inculpatul Traian Băsescu (având în vedere gravitatea faptelor).

Revenind la înscenarea în care am fost implicată, cred că opinia publică ar trebui să cunoască și o altă „execuție” comandată în legătură cu „Dosarul Flota”, aceea a procuroarei Angela Ciurea, fost procuror de ședință la PNA, penultima persoană din sistem care a avut contact cu acest dosar.

Cât privește afirmația de corupție și terorism de stat, arăt că subsemnata și membrii familiei mele am fost victimele a două atentate efectiv criminale, realizate sub aparența unor accidente de circulație.

Aceste lucruri nu ar trebui să fie de mirare, deoarece asemenea atentate au fost raportate și în cazul procurorului Vasile Drăghici (autor al rechizitoriului din „Dosarul Flota”), împotriva judecătoarei Mona Pivniceru (care a protestat public împotriva președintelui Traian Băsescu pentru modificarea fundalului stemei țării din albastru în violet – certă încălcare a Constituției, aptă de a conduce la suspendarea președintelui) și împotriva Irinei Jianu, trimisă în judecată împreună cu fostul prim ministru Adrian Năstase și fără care dosarele acestuia nu mai au sens.

Ionut Matei, cunoscut ca „judecătorul binefăcător al Cămătarilor”, pentru opinia separată din „Dosarul Miron Mitrea” (*alături de vicepreședinta ICCJ, Rodica Aida Popa*), opinie separată identică celeia a președintelui Traian Băsescu, motivată prin „contextul actual al dosarului”, condamnarea cu executare a ex-prim-ministrului A. Năstase (*coincidență, după ce T. Băsescu își arătase nemulțumirea că, în „Dosarul mătușa Tamara” procurorul ceruse condamnarea cu suspendare*) și, în fine, prin arestarea preventivă a judecătoarei Georgeta Buliga, în urma unei degradante înscenări prin care era vizată de fapt judecătoarea Mona Pivniceru („vinovată” de dezvoltarea modificării stemei țării).

Traian Băsescu a jurat public, că va desființa PNL ca partid, ceea ce în opinia noastră a fost o amenințare directă.

Traian Băsescu a mințit și a înșelat poporul român în mod repetat și în acest mod, prin inducere în eroare, a fost ales, a fost revalidat în funcție și a fost reales.

- În campania pentru alegeri la primăria București a promis ca dacă va fi ales aceea va fi prioritatea sa și 8 (opt) ani, adică două mandate, nu va parasi acest angajament față de

bucuresteni; **A mintit**, a plecat la patru luni dupa ce a fost reales primar general !
- La referendumul urmat suspendarii sale din 2007, la mitingul din Piata Universitatii a promis ca o data la trei luni, in ultima Sambata, se va intalni chiar acolo cu cetatenii.

A mintit, nu a venit nici măcar o singură dată !

- Inainte de referendum, **s-a obligat sa demisioneze in umatoarele 5 minute dupa ce Parlamentul va vota suspendarea sa. A mintit.**

- la sfarsitul anului 2008 cand, incalcand Constitutia, si-a asumat public rolul de sef de campanie al PDL, le spunea profesorilor si romanilor, in general, cu autoritatea lui de presedinte ca exista banii necesari pentru majorarea cu 50% a salariilor profesorilor dar guvernul liberal nu vrea.

În acest sens exista și o lege aprobata in Parlament pe care o invoca adesea, dar nu o aplică.

- cand partidele isi pregateau candidatii pentru alegerile parlamentare presedintele PD Traian Basescu a decis sa-l prezinte cetatenilor pe Theodor Stolojan pentru pozitia de prim-ministru. Basescu a stiut de la bun inceput ca nu-l vrea pe Stolojan. I-a transmis lista cu membrii Guvernului fara sa-l consulte. Evident ca astfel a scapat de el si a numit pe cine a vrut de la bun inceput.

- La alegerea sa ca presedinte al PD, Traian Basescu a promis ca va demisiona daca la umatoarele alegeri PD nu va obtine cel putin 20%. Inutil de spus ca PD a obtinut 14%, iar Basescu nu a demisionat.

- La inceputul crizei economice a afirmat ca Romania nu va avea de suferit.

Apoi a declarat ca nu si-a propus sa lupte impotriva crizei si ca Romania va iesi din criza numai odata cu restul lumii.

- A spus intr-un interviu ca fiica sa cea mică a absolvit o facultate in Statele Unite si, drept urmare, ar avea calitatile necesare unei cariere politice.

Totusi, EBA a absolvit o facultate din Bucuresti cu nume american si doar vreo 2-3 luni fara valoare universitara intr-un schimb de experienta in SUA.

- Un membru al familiei sale, respectiv fiica cea mare, a cumparat un apartament cu aproximativ un milion de euro.

Presedintele a spus ca avea bani, fara sa spuna de unde anume.

A spus că va prezenta documentele doveditoare care atesta că banii au provenit din vânzări anterioare, dar niciodată nu a respectat această promisiune.

- A vorbit despre imprumutul de la FMI ca despre o „centura de siguranta”, care sa imbuneze partenerii straini. Ulterior, afirma ca fara acest imprumut nu mai putem plati pensii si salarii si a cerut guvernului sa se imprumute, la dobanda dubla, de la banci.

- Dupa ce a ajuns presedinte a promis ca va renunta la casa din Mihaileanu, insusita abuziv, dar niciodată nu a făcut acest gest.

- A afirmat ca nu are nici o legatura cu „baietii destepti” care cumpara energia ieftin. Fratele sau, Mircea Basescu, a declarat ca face afaceri cu Energy Holding. Astfel, Firma Plusfood, administrata de Mircea Basescu, cumpara energie de la Energy Holding.

- După alegerile din 2004 a afirmat că nu va **“baga pumnul în gura presei”** și că va trata cu respect jurnaliștii.

De asemenea, a promis că va sprijini și va încuraja societatea civilă.

Ulterior, a insultat jurnaliștii gratulându-i cu invective de genul “tonomate pe euro”, “gaozar”, “tigancaimputita”, etc. și a amenințat trusturile de presă care l-au criticat.

- A afirmat și afirma că respecta Constituția, dar o încălca în mod sistematic.

- A afirmat că va lupta cu corupția, dar în realitate aceasta a atins în timpul mandatelor sale, cote inimaginabile în România.

- S-a declarat de stânga, social- democrat convins, castigând președinția PD, în 2001, prin susținerea motiunii **“România puternică – România Social Democrată”**.

A ajuns președinte al României ca fiind social- democrat.

După câteva luni, a virat catredreapta - direct către creștin-democrație.

În aprilie- mai 2005, Traian Băsescu lansa public ideea trecerii PD în barca popularilor europeni, ceea ce s-a și întâmplat (PD pierzându-și, practic, identitatea din cauza presiunilor lui T.B.).

- În discursul său public de după alegerile din 2004, s-a angajat că instituțiile statului nu vor fi sub influența politicului și că va depune eforturi pentru ca acestea să funcționeze conform Constituției și legilor în vigoare. Ulterior și-a declarat sprijinul față de “reforma” făcută de Monica Macovei care a subordonat EXPLICIT justiția politicului.

- a ieșit pe post și a zis că România NU VA IMPORTA vaccin antigripal, că se va produce la Institutul Cantacuzino. Totuși, după nu mult vaccinul a fost importat.

- a afirmat că am ieșit din criză, deși știa că nu este adevărat

- a dorit și a reușit să îi învrajbească pe români între ei, în loc să îi unească

- a jurat pe Biblie că nu a lovit acel copil, deși filmul arată indubitabil contrariul

- a mințit în 2009 că în noul său mandat nu vor scădea salariile și pensiile, că în România

- nu s-a sfiit să-i mintă în direct pe basarabenii care l-au votat masiv la alegerile prezidențiale din 2009 promițându-le că în cazul procesării dosarelor de cetățenie română se va ajunge la un număr de 10.000 de dosare pe lună.

- a promis bugetarilor – inclusiv prin vocea premierului Boc - că reducerea salariilor cu 25% este o măsură temporară, numai până la sfârșitul anului 2010, după care din ianuarie 2011, după ce se vor face reducerile de personal promise în rândul bugetarilor, pentru cei rămași, lefurile vor reveni la valoarea dinaintea reducerilor.

- a mințit când a declarat public că nu a colaborat cu securitatea

- a mințit când fiind încă nesigur de rezultatul alegerilor, a declarat răspicat că alegerile din 2004 au fost fraudate, ba chiar a cerut și arestarea celor implicați în procesul electoral, și a promis că vinovații vor ajunge după gratii. După ce s-a văzut câștigător, nu a mai spus nimic despre fraude.

- Traian Băsescu a mințit când a promis alocarea a 6% din PIB pentru educație

- a promis că românii nu vor mai avea nevoie de vize pentru America.
- a mintit când a declarat că va discuta personal despre cazul Teo Peter cu oficialii americani.
- a mintit când a promis că va eradica nepotismele și numirile pe pile, în mandatele sale acestea devenind unicele criterii de numire în funcții

- a mintit când a promis că va poziționa România pe axa București-Londra-Washington.

Remarca sa nu a adus decât iritare pe plan internațional și răcirea relațiilor cu partenerii tradiționali.

Traian Băsescu, a guvernat deși era președinte și s-a folosit de serviciile secrete – în interes propriu, cu atât mai mult atunci când nemulțumirea populației a devenit evidentă.

Având informații de la servicii cu privire la starea de spirit a poporului și preconizând că vor urma acțiuni îndreptate împotriva sa și a guvernării pdl-iste, a început să modifice legislația în vigoare la acea dată, pentru a face practic imposibilă suspendarea și ulterior demiterea sa - Băsescu recunoscând public faptul că știa exact ceea ce urma.

Văzând că nu s-a bucurat suficient de nici de sprijin politic intern și nici de susținere populară, fiind la un pas de demitere, cuprins de panică și disperare a decis să joace și ultima carte care îi mai rămăsese și anume cartea sprijinului extern – pentru obținerea acestuia în interes propriu, **fiind dispus să sacrifice viitorul țării și al poporului român.**

Curtea Constituțională, care nu este parte a sistemului judiciar independent din România, fiind o instituție în cadrul căreia numirile se fac politic și care are ca unică vocație arbitrajul problemelor constituționale, a recunoscut că, substituindu-se Primului Ministru, Președintele Băsescu a încălcat principiul fundamental al separației și echilibrului puterilor.

Guvernul României nu a mai răspuns în fața Parlamentului, așa cum se întâmplă în toate statele democratice din Uniunea Europeană, ci în fapt în fața Președintelui, ca în Federația Rusă. Parlamentul a tins să devină o cochilie vidă, atunci când majoritatea guvernamentală nu a avut voie să voteze de câte ori exista riscul unei opinii disidente.

Traian Băsescu, a vorbit public în repetate rânduri despre rolul asumat de președinte jucător, deși un asemenea rol contravine fundamental constituției, care stabilește pentru președinte rolul de mediator.

În anul 2009, deși Parlamentul a votat o moțiune împotriva guvernului, acesta fiind demis conform legii, Traian Băsescu a refuzat să accepte propunerea majorității pentru un nou Prim Ministru, prelungind mandatul guvernului demis – acesta fiind cel care urma să organizeze alegerile, deci îi putea asigura propriul interes și îi garanta astfel realegerea ca Președinte.

Deși Șefii Serviciilor Secrete trebuie să fie numiți de Parlament, Traian Băsescu a declarat într-un interviu televizat că el personal a numit din proprie voință pe cei doi șefi ai serviciilor.

Mai mult decât atât, ulterior a declarat că aproape s-a decis cu privire la persoana viitorului Procuror General, deși conform legislației, acesta este propus de Ministerul Justiției cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii – ca organism independent.

Traian Băsescu, a declarat unui reporter TV într-o declarație transmisă în direct, faptul că atunci când Cancelarul Germaniei Angela Merkel l-a întrebat dacă în Constituția României există reglementări cu privire la suspendarea Președintelui, el i-a răspuns cu o minciună, afirmând că nu există astfel de prevederi.

Traian Băsescu, și-a asumat personal un rol executiv direct, atunci când a inițiat tăieri majore de salarii și pensii pentru profesori, medici, militari, funcționari publici, etc., ceea ce a distrus clasa de mijloc a societății, clasă care era abea în formare. În schimb, fondurile alocate în interes propriu și cele care erau menite a alimenta clientela de partid și camarila personală au crescut considerabil în fiecare an, în disprețul poporului și a propriei retorici de austeritate generală.

Pe măsură ce situația economică a societății a devenit critică și nemulțumirile au început să se facă simțite, manifestările sale de intoleranță, ca și cele ale susținătorilor săi, precum și derapajele de la democrație au devenit îngrijorătoare.

Presedintele suspendat al României, când era în exercitiul funcției, în calitate de sa și de Presedinte al Consiliului Suprem de Aparare al Tarii a ignorat problematica consumului de droguri ce a crescut în România de la 1,7 % la 4,3 % în doar 3 ani (cea mai mare creștere din UE) iar consumul este risc la sigurantanationala conform legii.

Traian Băsescu a repetat în numeroase rânduri că idealul european al unei societăți care garantează o viață decentă pentru toți este unul perimat, și că acesta ar trebui să fie înlocuit de o societate "competitivă" în care doar cei mai puternici să supraviețuiască.

Această formă brutală de darwinism social este opusul valorilor democratice ale Uniunii Europene la care noi am aderat.

Instituțiile statului democratic, așa cum sunt ele definite în Constituția României, în baza principiului separației puterilor în stat, au fost puse de acțiunile lui Traian Băsescu, în imposibilitatea practică de a mai funcționa. Majoritatea deciziilor politice majore din ultimii ani fiind luate în afara cadrului de funcționare democratică a statului și împotriva voinței poporului.

De asemenea încălcarea spiritului Constituției a continuat cu fiecare dintre legile cu impact major asupra societății românești, trecute prin Legislativ prin procedura angajării răspunderii Guvernului cu consecințe catastrofale pentru societatea românească.

Consecințele acestor acte politice au fost nu doar deteriorarea funcționării instituțiilor democrate ale statului, până la punerea sub semnul întrebării a existenței statului de drept, dar și deteriorarea gravă a nivelului de trai al populației, extinderea sărăciei, falimentul a sute de mii de societăți comerciale, erodarea gravă a capitalului românesc și disoluția clasei de mijloc.

În fapt, statul român a încetat să-și îndeplinească o parte dintre funcțiile sale fundamentale precum asigurarea asistenței medicale, a învățământului, a ordinii publice, asigurarea unui nivel minim de trai pentru categoriile sociale defavorizate.

De la Palatul Cotroceni, Traian Băsescu a dictat atât forma cât și modalitatea de adoptare a unei legi, menite să ducă la evitarea procesului democratic, de dezbatere legislativă în Parlament.

Din acest haos legislativ declanșat de regimul patronat de președintele Băsescu au izvorât circumstanțe care au permis declanșarea a nenumărate litigii în justiție în materia salarizării bugetarilor, litigii pierdute, în general de statul român.

Acțiunile președintelui au venit să încalce principiul separației puterilor în stat, având o atitudine de sfidare și denigrare a instituțiilor statului, prin excesul de autoritate manifestat public.

Acțiunile fățișe ale președintelui Traian Băsescu, care și-a asumat în mod deschis, neechivoc rolul de prim-ministru și de președinte de facto al Partidului Democrat Liberal (PDL) și care a încercat să domine și să subordoneze Legislativul și puterea judecătorească, ridică grave probleme de ordin politic și juridic.

Încălcând flagrant principiul separației și echilibrului puterilor în stat, președintele Traian Băsescu a declarat, la TVR, că reforma sănătății, legea asistenței sociale și legislația

legată de justiție trebuie adoptate prin asumarea răspunderii de către Guvern, afirmând că Senatul s-a «compromis de la președinte până la ultimul senator» amânând discuțiile pe aceste subiecte.

Traian Băsescu, a afirmat public că România este o țară de mâna a doua

O țară care cere bani cu împrumut, o țară care nu poate plăti pensiile este o țară de mâna a doua", deși nu țara a cerut bani cu împrumut, ci domnia sa, după ce a predicat intens nevoia acelui credit de la FMI, credit despre care mulți specialiști în domeniu afirmau că este o cale greșită.

Suspicionăm faptul că prin acel credit luat de la FMI, Traian Băsescu a încercat să cumpere bunăvoința unor stăpâni pe care îi impune poporului român împotriva voinței acestuia, iar pentru obținerea acestei bunăvoințe în scop personal, a fost gata să o plătească cu sărăcirea, umilirea și nenorocirea românilor.

Pe cale de consecință, considerăm că din momentul în care ura și răzbunarea lui Traian Băsescu nu se mai revarsă doar asupra tonomatelor, parlamentarilor, mogulilor, etc., ci asupra țării înseși, atunci când a ajuns să îndemne cetățenii români să își părăsească țara, atunci înseamnă că a sosit vremea ca acesta să fie trimis în fața instanței pentru a răspunde pentru faptele sale și totodată trimis definitiv acolo unde îi este locul – la grapa de gunoi a istoriei.

Traian Băsescu, a afirmat public că reprezentanți europeni au avut acces – nepermis la dosare din justiție.

În opinia noastră, Băsescu Traian se mai face vinovat și de devalorizarea leului, de faptul că a ordonat fraudarea alegerilor europarlamentare, doar pentru ca fiica sa EBA să fie aleasă, de folosirea abuzivă și ilegală a serviciilor STS-ului în sediul său de campanie pe durata suspendării și în timpul campaniei electorale, de faptul că niciodată nu a fost un mediator între puterile statului ci a fost un factor de dezbinare al acestora, prin acțiunile sale creând haos instituțional și disfuncții majore, de periclitarea siguranței cetățenilor prin închiderea haotică a spitalelor și introducerea inițiului în anumite alimente, precum și de acceptarea tacită a propagandei făcută de fiica sa EBA în timpul campaniei electorale, pentru comercializarea liberă a anumitor droguri ușoare și a etnobotanicelor.

Suspicionez faptul că Traian Băsescu completează pentru cedarea unor teritorii românești Ungariei, prin înființarea inițial a regiunii Har-Cov, motiv pentru care insistă în ideea de regionalizare a țării și de desființare a județelor " Am spus ca regionalizarea trebuie facuta.,, (Traian Basescu – B1 Tv, 26 iulie 2011) "Sunt foarte multe comune care nu sunt viabile.

In aceasta a doua etapa, dupa o analiza la nivelul fiecarui judet mare, ar trebui sa inceapa un proces de comasare a comunelor pentru a obtine unitati administrative viabile." (Traian Basescu – declaratie de presa la Palatul Cotroceni, 21 iunie 2011).

Președintele suspendat Traian Băsescu, **a boicotat referendumul** și a îndemnat poporul să nu voteze, boicotul reprezentând un abuz de drept și fiind...

anticonstituțional – având în vedere faptul că dreptul la vot este un drept al fiecărui cetățean, prevăzut în Constituție – iar un președinte, fie el și suspendat trebuie să vegheze la respectarea legii și a constituției și nu să îndemne la încălcarea acestora.

Mai mult decât atât, Traian Băsescu nu s-a limitat doar la a îndemna oamenii să nu voteze, ci a mers mai departe, lansând subliminal amenințări în declarațiile sale publice pe toată durata campaniei electorale, ca de exemplu :

"Când voi fi chemat la Parchet voi susține exact ce am susținut la CC.

Acolo voi susține cu argumente de ce a fost o lovitură de stat"

"Soția mea nu participă la vot, pentru că nu vrea să legitimizeze o lovitură de stat"

"Românii pot să facă ce vor.... Vă spun un singur lucru: <.....>" chiar si celebra fraza : Români, nu vă mai uitați la antenă... (posturile Tv)..... **NO COMMENT !**

Astfel de afirmații publice făcute de președintele suspendat și repetate obsesiv, au darul de a fi percepute ca amenințări care induc teama în conștiința publică, oamenii fiind speriați de eventualitatea unei anchetări ulterioare, de tragerea lor la răspundere, mai ales că majoritatea cetățenilor nu au noțiuni temeinice de drept.

Pe cale de consecință, mulți cetățeni nu au stat acasă în mod deliberat ca modalitate aleasă de a-și exprima opinia, ci s-au simțit constrânși sau obligați să nu voteze, deci neparticiparea lor a fost una impusă.

Mai mult decât atât, hăituirea în prezent a celor care au mers la vot, prin procurorii trimiși abuziv să îi caute acasă pe fiecare în parte, să îi scoată de la slujba religioasă pentru a-i ancheta în mijlocul drumului, punându-i să jure pe biblie și să declare cum au votat la referendum, este o acțiune inacceptabilă de intimidare, teroare și de presiune politică – caracteristică doar dictaturilor.

Prin toate acțiunile sale din ultimii ani și mai ales prin cele din acest an, Traian Băsescu vrea ca dictatura impusă de el în mod tacit, să devină una legitimă.

Drepturile si libertățile românilor, câștigate prin sângele vărsat în 1989 sunt încet și sigur restricționate și date uitării de către băsescu în numele așa zisei normalități și reforme a statului.

Tendințele totalitare ale regimului Băsescu sunt evidente iar democrația în România, atâta câtă mai este, se află într-un mare și real pericol, prin obsesia sa maladivă pentru puterea absolută.

Știm din auzite că lui Traian Băsescu îi lipsește capacitatea de a ierta afronturile, astfel că ne așteptăm să suportăm consecințele deciziei noastre de a depune prezenta plângere, ne așteptăm chiar să fim ridicați de acasă, să ne fie înscenate dosare, etc., dar din respect pentru români și din dragoste față de ei, ne asumăm aceste riscuri. Preferăm să ne urască și să se răzbune pe noi, dacă prin asta încetează ura și răzbunarea sa împotriva poporului român și îl va lăsa pe acesta să trăiască liniștit într-o țară normală.

Presupun că este posibil să nu se dea curs prezentei plângeri, atâta timp cât Traian Băsescu are încă anumite pârghii ale puterii în mână, dar totuși sperăm că nu toată lumea îi este aservită acestuia și că mai există și procurori cu coloană vertebrală și cu conștiință curată, care nu pot rămâne impasibili în fața ilegalităților și abuzurilor vădite și nu pot rămâne insensibili la suferința nejustificată a unui popor.

Vă rog respectuos, ca având în vedere aspectele prezentate în prezenta plângere, **să luați măsurile care se impun**, conform competențelor dumneavoastră, **să dispuneți imediat urmărirea penală și trimiterea în judecată pentru a răspunde penal**.

Solicit să dispuneți începerea urmăririi penale și orice alte măsuri necesare și legale pentru soluționarea cauzei.

Solicit comunicarea soluției date, în cel mai scurt timp posibil.

În drept

Faptele, constituie infracțiuni de :

- Trădare - Art. 155 - Cod penal
- Atentat care pune în pericol siguranța statului - Art. 160 - Cod penal
- Atentat contra unei colectivități - Art. 161 - Cod
- Subminarea economiei naționale - Art. 165 - Cod penal
- Propagandă în favoarea statului totalitar - Art. 166 - Cod penal
- Acțiuni împotriva ordinii constituționale - Art. 1661 - Cod
- Complot - Art. 167 - Cod penal
- Comunicarea de informații false - Art. 1681 - Cod penal
- Amenințare - Art. 193 - Cod penal
- Șantaj - Art. 194 - Cod penal
- Înșelăciune - Art. 215 - Cod penal
- Ultraj - Art. 239 - Cod penal
- buz în serviciu contra intereselor publice - Art. 248 - Cod
- Abuz în serviciu în formă calificată - Art. 2481 - Cod penal
- Purtare abuzivă - Art. 250 - Cod penal -
- Trafic de influență - Art. 257 - Cod penal
- Asocierea pentru săvârșirea de infracțiuni - Art. 323 - Cod penal
- Instigare publică și apologia infracțiunilor - Art. 324 - Cod
- **Genocid - Art. 357 - Cod penal**

Îmi întemiez prezenta plângere pe :

- Art. 19 alin. 1 pct. 1 lit. a Cod penal - Vinovăția
- Art. 33 lit. b Cod penal - Concursul de infracțiuni
- Art. 75 alin. 1 lit. a și alin. 2 Cod penal - Circumstanțe agravante
- Art. 275 Cod procedură penală - Dreptul de a face plângere
- Art. 277 Cod procedură penală - Termenul de rezolvare
- Art. 279 Cod procedură penală - Organele cărora li se adresează plângerea
- Art. 301 Cod procedură penală - Drepturile procurorului și ale părților în instanță

20.08.2012.

LEȘU IONEL

Către

**PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE**
București Sector 5 B-dul Libertății nr.12

DOMNUL PROCUROR GENERAL LAURA CODRUȚA KOVESI

Subsemnatul **LEȘU IONEL**, domiciliat în com.Clinceni, sat Olteni str. Intrarea Dumbravei nr. 8, jud. Ilfov, cod. 077060, – **Revoluționar**, Luptător pentru Apărarea Drepturilor Omului, în calitate de reclamant formulez următoarea:

MOTIVARE

ÎN COMPLETAREA ȘI SUSȚINEREA PLÂNGERII PENALE FORMULATE ÎMPOTRIVA NUMITULUI TRAIAN BĂSESCU

Depun prezenta motivare suplimentar argumentată.

Securitatea națională a României este starea națiunii, a colectivității sociale, a cetățenilor și a statului, fundamentată pe prosperitatea economică, legalitate, echilibru și stabilitate socio-politică, exprimată prin ordinea de drept și asigurată prin acțiuni de natură economică, politică, socială, juridică, militară, informațională și diplomatică, în scopul exercitării neîngrădite a drepturilor și libertăților cetățenești, manifestarea deplină a libertății de decizie și de acțiune a statului, a atributelor sale fundamentale și a calității de subiect de drept internațional.

Obiectul juridic generic al infracțiunilor contra siguranței statului, este statul român împreună cu trăsăturile sale fundamentale stabilite prin constituție (unitate teritorială, indivizibilitate, suveranitate, independență).

Obiectul juridic special al infracțiunilor contra siguranței statului, la unele infracțiuni se poate confunda cu cel generic. La unele infracțiuni, se poate vorbi și de un obiect juridic secundar/adiacent, deoarece pe lângă valorile ocrotite în mod direct, se oferă protecție și altor valori.

Obiectul material al infracțiunilor contra siguranței statului, în principiu nu există, fiind vorba de valori abstracte - excepție făcând situațiile în care avem obiect juridic secundar, situație în care avem și obiect juridic material, ca în cazul art. 160 C.p. infracțiunea de atentat care pune în pericol siguranța statului și art. 161 C.p. atentat contra unei colectivități, unde obiectul material este constituit din corpul persoanei (persoanelor) asupra cărora se acționează.

Subiectul activ la cele mai multe infracțiuni contra siguranței statului, este ne circumstanțiat, la unele infracțiuni însă el este calificat, absența calității pretinse în textul de lege fiind de natură a conduce la o altă încadrare juridică.

De exemplu, la infracțiunea de trădare, în cele trei modalități legislative ale sale – prevăzute de art.155, art. 156; art.157 C.pen., - subiectul activ (autorul) are calitatea de cetățean român sau apatrid cu domiciliul în România. Infracțiunile contra siguranței statului sunt susceptibile de a fi săvârșite în participație: coautorat, instigare, complicitate. Unele infracțiuni, cum sunt de exemplu complotul sau subminarea puterii de stat, necesită pentru existență o pluralitate de făptuitori.

Subiectul principal pasiv la toate infracțiunile contra siguranței statului, este statul.

Subiectul secundar pasiv (acolo unde există), poate fi reprezentantul unui stat străin iar, în cazul infracțiunii prevăzute de art. 160 C.p. – atentatul care pune în pericol siguranța statului, subiectul secundar pasiv este o persoană care îndeplinește o activitate de stat importantă sau o altă activitate publică importantă. În cazul infracțiunii de subminare a economiei naționale, subiectul pasiv secundar poate fi o persoană juridică.

În cadrul conținutului constitutiv al infracțiunilor contra siguranței statului, elementul material al infracțiunilor, constă în faptul că de regulă acest tip de infracțiuni se săvârșesc prin acțiuni, fiind vorba de infracțiuni comise. Singura infracțiune omisivă din această categorie este aceea de nedenunțare.

Urmarea imediată a infracțiunilor contra siguranței statului, se caracterizează prin producerea unei stări de pericol pentru siguranța statului, motiv pentru care infracțiunile din această categorie sunt infracțiuni de pericol. În cazul unor infracțiuni din această categorie, cum sunt de exemplu infracțiunile prevăzute de art. 160 C.p. – atingerea adusă vieții, integrității corporale sau sănătății celui ce îndeplinește o activitate importantă de stat sau publică, putem constata și existența unei urmări imediate-secundare.

Legătura de cauzalitate în cazul infracțiunilor contra siguranței statului, rezultă "ex re" (din faptă), fiind vorba de infracțiuni de pericol. Doar în cazul unei urmări imediate secundare legătura de cauzalitate trebuie stabilită.

Latura subiectivă în cazul infracțiunilor contra siguranței statului - toate infracțiunile din această categorie se comit cu intenție, cu excepția infracțiunii de nedenunțare (art. 170 C.p.)

Mobilul și scopul în cazul infracțiunilor contra siguranței statului, nu prezintă relevanță pentru realizarea infracțiunilor. Deși uneori aceste infracțiuni pot ascunde un mobil sau un scop, acestea sunt irelevante și pot servi doar pentru individualizarea pedepsei aplicate inculpatului. Cuvântul scop – menționat în art. 157 C.p., nu se referă la scop ca element al laturii subiective, ci se referă la un scop ce ține doar de realizarea laturii obiective.

Formele în cazul infracțiunilor contra siguranței statului, prin derogare de la principiul conform căruia actele preparatorii nu sunt sancționate în sistemul nostru de drept penal, art. 173 C.p. prevede expres faptul că în cazul infracțiunilor contra siguranței statului, actele de pregătire sunt asimilate tentativei și ca atare sunt sancționate corespunzător.

Tentativa în cazul infracțiunilor contra siguranței statului, este sancționată pentru toate infracțiunile din această categorie, cu excepția nedenunțării (art. 173 alin. 1 C.p.).

Sancțiunile în cazul infracțiunilor contra siguranței statului, sunt foarte aspre, mergând de la pedeapsa detențiunii pe viață alternativ cu pedeapsa închisorii de la 15 la 25 de ani, la care se asociază pedeapsa complementară. Cauza de nepedepsire se aplică doar în cazul participantului care denunță săvârșirea infracțiunii înainte de consumarea ei (art. 172 (2)).

Tăinuirea și favorizarea privitoare la infracțiunile contra siguranței statului, se pedepsesc mai sever în comparație cu infracțiunile prevăzute de art. 221 C.p. – tăinuirea, respectiv art. 264 C.p. – favorizarea infractorului.

În cazul tăinuiri și favorizării săvârșite de soț sau de o rudă apropiată, limitele pedepselor prevăzute pentru tăinuire și favorizare se reduc la jumătate (art. 173 (3) și (5)).

Trădarea – este prima faptă incriminată de codul penal, fiind considerată de legiuitor deosebit de gravă, din cauza încălcării obligației de fidelitate față de stat, obligație care este stabilită în art. 54 Constituția României și care incumbă tuturor cetățenilor români.

Obiectul juridic al acestei infracțiuni coincide cu obiectul juridic generic (*statul și atribuțiile sale*).

Subiectul activ al infracțiunii de trădare este cetățeanul român sau cetățeanul străin/apatridul domiciliat în România.

Subiectul pasiv al infracțiunii de trădare este chiar statul român.

Elementul material al infracțiunii de trădare constă în acțiunea făptuitorului de a intra în legătură cu o organizație sau cu o putere străină ori cu agenți ai acestora - **modul de realizare** fiind direct sau indirect.

Latura subiectivă a infracțiunii de trădare, constă în vinovăția cerută sub forma intenției, dar este cerută ca și intenție directă calificată prin scop.

Forma infracțiunii de trădare, este că infracțiunea se consumă în chiar momentul realizării elementului material (*în momentul intrării în legătură cu o organizație sau cu o putere străină ori cu agenți ai acestora*), moment în care se creează și starea de pericol. Tentativa se pedepsește.

Solicit organului de urmărire penală, să se sesizeze și să extindă cercetările și cu privire la eventuale fapte de complicitate, tăinuire și favorizare.

Având în vedere faptul că plângerea depusă de subsemnatul reclamant a fost făcută publică, consider că toate persoanele care au cunoștință de săvârșirea infracțiunilor semnalate în cuprinsul acesteia, indiferent dacă fac parte din familie, din cercul de apropiați sau au ocupat funcții în instituții

publice, au obligația de a colabora cu organele de urmărire penală formulând denunțuri ori dând declarații și punând la dispoziția acestora orice probe de care dispun.

Având în vedere faptul că plângerea formulată de mine privește persoana președintelui suspendat și acțiunile acestuia, persoană care anterior a ocupat funcțiile de Primar General al Capitalei și Ministru al Transporturilor, este evident că eu, în calitate de reclamant, ca simplu cetățean ce nu am calitatea de a avea acces la actele unui demnitar, decât în măsura în care acestea au fost făcute publice, motiv pentru care este dificil ca eu să pot fi în măsură să depunem probe concludente în susținerea plângerii.

Cu toate acestea, plângerea mea nu poate fi interpretată ca fiind un denunț calomnios, (art. 259 C.p.), deoarece nu întrunește elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

Mai mult decât atât, eu am făcut încă de la începutul plângerii precizarea expresă că plângerea formulată reprezintă un demers civic bazat în principal pe informații publice la care am fost accesibili, pe surse jurnalistice, pe fapte prezentate pe larg în mass media și pe informații și documente care circulă pe internet, prin acestea oferind suficiente indicii temeinice că s-au săvârșit fapte prevăzute de legea penală.

Pe cale de consecință, eu nu am adus învinuiri mincinoase cu privire la săvârșirea unor infracțiuni de către persoana reclamată și nici nu am produs sau ticluit probe mincinoase în sprijinul învinuirilor aduse, ci eu.., doar m-am folosit fără nici o vinovăție de cele care circulă public și împotriva cărora nimeni niciodată în acești ani de zile, nu s-a sesizat că ar fi neadevărate și nu s-a formulat nici o plângere penală împotriva celor care le-au dat publicității.

Având în vedere rolul activ al organului de urmărire penală, este în sarcina procurorului să dovedească dincolo de orice dubiu că faptele au fost săvârșite, acesta având obligația să strângă probele necesare pentru aflarea adevărului și pentru lămurirea cauzei sub toate aspectele, în vederea justei soluționări a acesteia, să strângă date cu privire la împrejurările care au determinat, înlesnit sau favorizat săvârșirea infracțiunilor, precum și orice alte date de natură să servească la soluționarea cauzei, asigurându-se totodată ca orice infracțiune să fie descoperită și orice infractor să fie tras la răspundere penală. În acest sens, pentru strângerea datelor necesare în vederea începerea urmăririi penale, în afara procurorului, pot efectua acte premergătoare și lucrătorii operativi din Ministerul de Interne, precum și lucrătorii din celelalte organe de stat cu atribuții în domeniul siguranței naționale, anume desemnați în acest scop, pentru fapte care constituie potrivit legii, amenințări la adresa siguranței naționale.

Răspunderea președintelui este politică (definită ca o răspundere administrativ disciplinară), care are ca urmare suspendarea din funcție ca procedură prealabilă obligatorie, urmată de referendum și finalizată prin demitere sau reconfirmare în funcție.

Răspunderea președintelui este și una juridică, plecând de la premisa că deși acesta nu răspunde penal și civil pentru actele juridice și operațiunile tehnico-materiale săvârșite sau pentru opiniile exprimate în exercițiul funcției sale, totuși potrivit art.96 din Constituție se instituie în sarcina Parlamentului un control de sesizare, potrivit căruia, Camera Deputaților și Senatul, în ședință comună, pot hotărâ punerea sub acuzare a președintelui, **pentru înaltă trădare**, cu votul a cel puțin două treimi din numărul senatorilor și deputaților. De la data punerii sub acuzare și până la data demiterii Președintele este suspendat de drept. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție, în condițiile legii.

Rezultă din textul constituțional, că legiuitorul constituant, a redus răspunderea juridică a președintelui, numai la răspunderea penală și aceasta numai pentru înaltă trădare, în rest menținând intactă imunitatea penală, civilă și contravențională a Președintelui pentru faptele legate de exercitarea prerogativelor funcției.

Infracțiunea de înaltă trădare este incriminată ca atare prin art. 96 din Constituție și constituie o variantă în formă calificată și agravantă a infracțiunii de trădare prevăzută de art. 155 – 157 C.p. Infracțiunea de înaltă trădare are un subiect calificat, care este exclusiv numai Președintele României și poate fi săvârșită numai cât timp autorul îndeplinește funcția ce atrage caracterizarea ei ca infracțiune.

Protecția mandatului președintelui – prin imunitate – își găsește justificarea numai dacă mandatul este exercitat în scopul și în limitele stabilite de Constituție. Lipsa de răspundere, adică o imunitate completă ar fi practic un "cec în alb" dat pentru o eventuală exercitare iresponsabilă a mandatului.

Răspunderea președintelui în fața poporului (*situație care nu este reglementată în Constituție*), constă în faptul că acesta nu va fi reales sau va fi demis prin referendum, acest rezultat având caracterul unei sancțiuni aplicate de popor.

Cu privire la învinuitul Traian Băsescu – președinte suspendat - fac în mod expres precizarea că acesta nu are imunitate penală pentru faptele săvârșite anterior ocupării funcției de președinte și nici pentru faptele săvârșite din momentul suspendării.

Pentru faptele săvârșite în afara mandatului de președinte, acesta răspunde juridic potrivit regulilor dreptului comun.

Traian Băsescu în calitatea sa de președinte a încălcat grav Constituția României, fapt confirmat de Curtea Constituțională care a sesizat două încălcări foarte grave ale Constituției și anume :

- președintele a încercat să uzurpe rolul primului-ministru
- președintele nu și-a exercitat rolul de mediator

Sintagma de fapte grave, nu este lămurită în textul constituțional, ceea ce înseamnă că înțelesul acesteia este lăsat la aprecierea, inițiatorului propunerii de suspendare.

Interpretarea este că - prin fapte grave, trebuie să se încalce prevederile constituției. Deci referirea cu privire la gravitate, privește faptele grave săvârșite prin care s-a încălcat constituția și nu se referă la încălcări grave ale constituției (*astfel cum a explicat Curtea Constituțională în precizările din 2007*), deoarece nu pot exista încălcări grave și încălcări mai puțin grave ale constituției, ci doar încălcări ale constituției - pentru că prevederile legii fundamentale, sunt la fel de importante și nu pot fi departajate în nici un fel în funcție de gradul de importanță, consultarea Curții Constituționale ne având ca obiect stabilirea gravității faptelor, ci doar dacă aceste fapte grave aduc atingere prevederilor constituției, Parlamentul fiind cel care stabilește gravitatea faptelor.

În completarea constatărilor Curții Constituționale, menționăm că Traian Băsescu a încălcat și prevederile Art. 83 din legea fundamentală, adică a încălcat jurământul de credință depus la preluarea mandatului, jurământ care se referă la cele mai importante valori.

- Art. 83 - „ Jur să-mi dăruiesc toată puterea și priceperea pentru propășirea spirituală și materială a poporului român, să respect Constituția și legile țării, să apăr democrația, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, suveranitatea, independența, unitatea și integritatea teritorială a României. Așa să-mi ajute Dumnezeu”.

Constat că Traian Băsescu, pentru faptele sale săvârșite în calitate de președinte, a răspuns politic fiind suspendat, Curtea Constituțională constatând în mod indubitabil că acesta a încălcat Constituția, fapte pe care Parlamentul le-a găsit deosebit de grave și pentru care ulterior a fost sancționat de votul a 7,4 milioane de oameni care au votat la referendum pentru demiterea sa.

Totodată constatăm că Înalta Curte de Casație și Justiție (*ale cărei decizii sunt obligatorii reprezentând jurisprudență*) a putut judeca și a putut pronunța o sentință de condamnare, creând astfel un precedent prin Sentința dată în respectivul dosar, stabilind după atenta analizare a piselor dosarului, că inculpatul poate fi condamnat, dând o motivare în care precizează că :

- ” trebuie găsit vinovat fiindcă reprezintă un simbol al corupției, deși el nu poate fi învinuit pentru nici o faptă din dosar ”
- ” trebuie eliminat din societate ” (pag. 132 din sentință)
- ” nu există dovezi care să îl incrimineze pe ” (pag. 117 din sentință)
- ” nu există o probă directă care să îl incrimineze pe inculpat ” (pag. 117 din sentință)
- ” nici unul dintre martorii audiați în cauză nu au relevat fapte sau împrejurări care să îl incrimineze în mod direct pe inculpat ” (pag. 117 din sentință)
- ” inculpatul reprezenta la nivelul anului 2004 simbolul corupției clasei politice din România ”
- ” pentru asanarea societății și a vieții publice se impune ca inculpatul să fie eliminat din societate pentru o anumită perioadă ”

Având în vedere constatările expuse mai sus și studiind informațiile publice care privesc activitatea numitului Traian Băsescu care prezintă numeroase date cu privire la săvârșirea unor fapte penale, am formulat plângerea penală împotriva acestuia, considerând în principal că există suficiente indicii temeinice că s-au săvârșit fapte prevăzute de legea penală și în subsidiar, că dacă organul de urmărire penală a putut instrumenta un dosar în care nu a avut nici o probă directă, dosar care a fost prezentat instanței și

Înalta Curte de Casație și Justiție analizând acea cauză a pronunțat o sentință de condamnare cu executare, deși reține că nu există probe, am considerat că acest precedent creat poate fi folosit și în cazul Traian Băsescu.

Pe cale de consecință, solicit ca în baza indiciilor temeinice care sunt prezentate în plângere și pe baza probelor pe care le veți strânge în baza obligațiilor ce vă incumbă, să dispuneți cu maximă celeritate începerea urmăririi penale împotriva nmitului Traian Băsescu în perioada în care acesta este suspendat, ținând cont ca precedent și de argumentele ICCJ – *"că acesta trebuie găsit vinovat fiindcă reprezintă un simbol al corupției clasei politice din România, pentru asanarea societății și a vieții publice se impune ca acesta să fie eliminat din societate pentru o anumită perioadă"*.

În cazul în care referendumul va fi invalidat de Curtea Constituțională și Traian Băsescu va fi reconfirmat în funcția de președinte – beneficiind astfel de imunitate vă rog să sesizați Parlamentul de existența prezentei plângeri și pe cale de consecință, de necesitatea ca Președintele Traian Băsescu să fie pus sub acuzare.

Am făcut toate aceste precizări, din dorința de a veni în sprijinul organului de urmărire penală, încercând astfel să-i facem mai ușoară decelarea infracțiunilor din discursul politic al nmitului Traian Băsescu.

1. Cu privire la infracțiunile de

- Trădare (art. 155 C.p.),
- Acțiuni împotriva ordinii constituționale (art. 166¹ C.p.) ,
- Complot (art. 167 C.p.),
- Comunicarea de informații false (art. 168¹ C.p.),

și la încălcarea prevederilor constituționale

- Fidelitatea față de țară (art. 54 Constituția României) și
- Rolul Președintelui (art. 80 Constituția României) ,

săvârșite de Traian Băsescu, arătăm că :

a). Conform HG 374/1999, apărută în Monitorul Oficial nr. 219/18 mai 1999, pe care el însuși o contrasemnează, Traian Băsescu conducea (*ca președinte*) un comitet de coordonare a implementării acordurilor de împrumut PSAL și PIBL (CCI), din care mai faceau parte Valeriu Stoica, Decebal Traian Remes, Radu Berceanu, Mugur Isarescu, etc.

Asta ar putea fi o explicație pentru duritatea cu care Traian Băsescu a lovit, după 2009, unele categorii defavorizate, dar și în unele sectoare ale economiei. Pentru ca autoritățile să aibă acces la finanțările FMI și BM, Traian Băsescu a cerut, iar guvernele au acceptat, curbele de sacrificiu din acea perioadă, dar și măsuri cu impact pe termen lung, cum ar fi privatizarea Petrom în orice condiții.

Traian Băsescu a câștigat campania electorală din 2009 folosind tema privatizării: "Nu voi fi de acord să-i dau Sarea lui Voiculescu și Poșta lui Vântu !"

Exact la zece ani după ce propunea, în 19 octombrie 1999, privatizarea Societății Naționale de Transport Feroviar Marfă, a Companiei Naționale a Apelor Minerale și a Companiei Naționale a Sării. Tot Traian Băsescu se află în spatele altor privatizări importante: Alro, Alprom, Sidex, Banca Agricolă și Petrom.

Traian Basescu fost împluternicit al României în relația cu FMI și Banca Mondială pe toată durata guvernelor țărăniști (*Ciorbea, Vasile, Isărescu*), negociind acordurile de privatizare și apoi semnându-le alături de cei trei premieri. Acordul PSAL cu Banca Mondiala are o valoare de 300 milioane de dolari, alocati in doua transe de cite 150 milioane de dolari.

Jurnalistul Eugen Zainea a descoperit, în anexa la Memorandumul cu FMI, semnat cu peste un an înainte ca Adrian Năstase să ajungă prim ministru, modul în care s-a impus României vinderea Petrom la un preț dezavantajos.

Acordul, negociat și semnat de Traian Băsescu, prevedea că: România va vinde, în funcție de condițiile pieței, acțiunile statului la Petrom, astfel încât statul să dețină mai puțin de 50% din acțiunile cu drept de vot asociat. De asemenea, s-a stabilit vinderea a 25 la sută din capacitatea de producție a Conel și 20 la sută din distribuție și a 25 % din capacitatea de producție a Romgaz. Consultantul pentru privatizare a fost ales tot din rândul băncilor străine, așa cum prevede acordul amintit. Lăsând piața să acționeze, dar obligând statul să vândă, s-a dat posibilitatea marilor investitori să scadă prețul, susține Eugen Zainea.

Atunci când a fost acuzat de segmente largi ale presei românești de faptul că și-a pus semnătura pe documentele care obligau România la privatizarea principalelor companii din toate sectoarele, inclusiv cel bancar (*ALRO, ALPROM, SIDEX, PETROM, Banca Agricolă, BCR etc.*), în calitate sa de Ministru al Transporturilor, dar și de împuternicit al guvernului în relațiile cu FMI și Banca Mondială în toate cele trei guverne țărăniști (*Ciorbea, Radu Vasile și Isărescu*) din perioada 1997-2000, semnând în această calitate alături de primii miniștri memorandum-urile cu FMI și Banca Mondială și anexele PSAL 1 și PSAL 2 cu Banca Mondială, **dl. Băsescu a replicat printr-un comunicat al Administrației Prezidențiale prin care afirma complet nereal** că programul PSAL 1 a fost un program de evaluare a societăților comerciale și de îmbunătățire a mediului de afaceri.

Afirmația este de-a dreptul mincinoasă pe toate planurile.

Nu numai pentru că PSAL 1 a fost un program de privatizare care obliga România, inclusiv sub semnătura împuternicitorului Traian Băsescu la privatizarea a 64 de societăți comerciale, pentru a primi diverse tranșe din acordurile de împrumut cu FMI și Banca Mondială, dar și pentru că programul PSAL 2 a fost elaborat de guvernul Isărescu și Banca Mondială sub supravegherea d-lui. Băsescu personal, care și semnează diversele variante, prima variantă a programului PSAL 2 fiind datată 19 octombrie 1999.

În declarația de presă din 27 mai 2000, dl. Băsescu preciza că "a început deja să lucreze la PSAL 2". Mai mult, în Anexa PSAL 2 la Memorandum-ul cu FMI și Banca Mondială, încă în varianta din 19 octombrie 1999, se specifică faptul că „Împrumutul (România) a selectat și angajat bănci de investiții (*străine -România nemaiavând bănci de investiții la acea oră, după privatizarea BRD*), utilizând procedura de licitație internațională, pentru a elabora un plan de privatizare și care să realizeze vânzarea în vederea privatizării a următoarelor societăți: Societatea Națională de Transport Feroviar Marfă, Compania Națională a Sării și Compania Națională a Apei Minerale. (Capitolul II- Privatizarea și externalizarea întreprinderilor mari de stat).

La același capitol, găsim și angajamentul: Împrumutul a angajat, în urma unei licitații internaționale, o bancă de investiții care să facă recomandări asupra vânzării acțiunilor statului la Petrom. Pentru a considera vânzarea acceptabilă Băncii (Mondiale), aceasta va trebui să aibă ca rezultat reducerea cotei deținute de stat la Petrom la mai puțin de 50%.

Se mai prevăd explicit măsuri foarte interesante, care dovedesc cine și când a decis spulberarea proprietății de stat, inclusiv asupra unor segmente strategice:

- împrumutul va vinde, în funcție de condițiile pieței, acțiunile statului la Petrom, astfel încât acțiunile deținute de stat să reprezinte mai puțin de 50% din acțiunile cu drept de vot asociat;
- împrumutul va vinde, în funcție de condițiile pieței, o componentă din capacitatea de producție a Conel care să reprezinte cel puțin 25% din capacitatea totală și o componentă care să reprezinte 20% din capacitatea de distribuție a Conel, ultima în funcție de criteriile de performanță din anii anteriori;
- împrumutul va vinde, în funcție de condițiile pieței, o componentă a capacității de producție a Romgaz care să reprezinte cel puțin 25% din capacitate și o componentă care să reprezinte cel puțin 20% din capacitatea de distribuție a Romgaz, ultima în funcție de criteriile de performanță din anii anteriori;

Am prezentat aceste lucruri deoarece le-am considerat esențiale pentru a înțelege mecanismul pus în mișcare de aceste memorandum-uri și de anexele lor, **cu atât mai mult cu cât, prin noul acord cu FMI, România, condusă de această dată de dl. Băsescu în calitate de președinte, se angajează la instrăinarea pachetelor minoritare pe care le mai deține la societăți de maximă importanță** (sau la părți semnificative ale acestor pachete).

Mecanismul este în detrimentul României, pentru că "investitorii" (*cu precădere străini*), știind că este vorba de condiții impuse de FMI și acceptate de România, vor dicta astfel de "condiții ale pieței", care să-i avantajeze (*adică prețurile cele mai mici*). Știind că și dacă în prima fază, statul nu va fi încântat, va fi nevoit ulterior să accepte "condițiile pieței", piață care știe că zisul stat, prin acordul cu FMI, și-a pus singur "cuțitul la gât" (*Ca și în anii '97-2000, ulterior, statul, reprezentat de alt guvern, dar statul fiind același, cel român, fiind nevoit să accepte "sfaturile" băncii internaționale de investiții consultanță și "condițiile pieței"*).

În același Memorandum care poartă semnătura lui Traian Băsescu, se precizează negru pe alb: "În ceea ce privește subvențiile, am oprit programul cupoanelor pentru motorină pentru agricultură și am limitat suma totală a cupoanelor agricole la 4,3 trilioane lei; am redus subvențiile bugetare pentru metroul din București cu 36% în termeni reali; vom închide 425 km de linii locale de cale ferată neprofitabile și 366 de stații CFR și vom reduce 123 de perechi de trenuri pe distanță scurtă până la sfârșitul lunii mai 2000 (*ceea ce ne permite să reducem subvențiile pentru calea ferată cu aproximativ 8% în termeni reali*); și proiectăm

ca cheltuială cu subvențiile pentru diferențele de preț să fie diminuată cu 40% în termeni reali din cauza încetării subvenționării pentru depozitarea grâului și importul de pesticide”.

Pe dl. Băsescu îl contrazice chiar Banca Mondială, care emitea în iunie 2000 un comunicat prin care constata că acordul PSAL 1 a fost îndeplinit. Redau fragmente din acest comunicat, așa cum au fost ele prezentate de Ziarul de Iași în data de 24 iunie 2000, în articolul intitulat "România a finalizat programul PSAL".

„Biroul Băncii Mondiale din România a anunțat vineri că programul PSAL a fost finalizat cu succes, iar noua tranșă din împrumutul în valoare de 300 de milioane de dolari este pe cale de a fi eliberată. Împrumutul a devenit efectiv pe 25 august 1999, dată la care a fost eliberată prima tranșă, de 150 de milioane de dolari. „Anunțul despre finalizarea cu succes a programului PSAL constituie o recunoaștere clară a angajamentului asumat de Guvern pentru realizarea unor reforme structurale reale. Sperăm sincer ca acest angajament va continua și în viitor, avându-se în vedere obiectivele dificile care mai sunt de atins”, a declarat Ziad Alahdad, șeful Biroului Băncii Mondiale în România. PSAL a avut patru componente, axate pe reforma bancară și privatizare, privatizarea societăților de stat, îmbunătățirea mediului de afaceri din România și continuarea dezvoltării programelor de protecție socială pentru muncitorii disponibilizați. Reformele incluse în program au fost realizate în totalitate și în avans față de termenul stabilit 30 iunie 2000.

După cum s-a văzut în comunicatul Băncii Mondiale programul PSAL 1 a avut o componentă importantă de privatizare, ceea ce demonstrează minciuna comunicatului Administrației Prezidențiale, potrivit căruia acest program a fost doar un program de evaluare și că de privatizare s-ar fi ocupat exclusiv programul PSAL 2.

Pentru a demonstra incontestabil această a doua minciună, redăm un fragment din Raportul Comisiei Senatoriale de anchetă a privatizării PETROM, comisie înființată prin Hotărârea Senatului nr. 42 din 13 decembrie 2006 și condusă de senatorul Carol Dina, raport înregistrat sub nr. XLVI/50/19.06.2008. (Se observă că această Comisie senatorială a fost constituită și și-a întocmit Raportul în timpul primului mandat prezidențial al D-lui Traian Băsescu).

Astfel, acest Raport, la Cap.IV (1. Prima etapă - Acordurile cu FMI și Banca Mondială), stipulează: "Programul PSAL, negociat cu Banca Mondială, aprobat prin HG nr. 374/1999 (deci vorbim de guvernul Isărescu) a prevăzut ca o condiționalitate a acordării împrumuturilor, printre altele și privatizarea SNP PETROM SA (Anexa I)". și mai departe, la același capitol, se precizează: "Aducerea la îndeplinire a Planului de acțiune pentru îmbunătățirea mediului de afaceri-Anexa 2, Matricea PSAL 2 - Propunerea de Program de Politici de Reformă (II Privatizarea și externalizarea întreprinderilor mari de stat), aprobat de fostul Prim Ministru domnul Mugur Isărescu și fostul Ministru Traian Băsescu s-a concretizat prin negocierea din anul 2000 cu Banca Mondială prin care s-a convenit ca pentru eliberarea celei de-a doua tranșe de împrumut, Guvernul României să ofere un pachet de cel puțin 51% din acțiunile SNP PETROM SA pentru privatizare, în acord cu planul de privatizare aprobat printr-o ofertă competițională” .

În sfârșit, pentru că Traian Băsescu își exprimă astăzi îngrijorarea pentru starea agriculturii și este scandalizat de pământurile lăsate în paragină, amintim că într-unul dintre Memorandum-urile care poartă semnătura domniei sale, se precizează negru pe alb: "În ceea ce privește subvențiile, am oprit programul cupoanelor pentru motorină pentru agricultură și am limitat suma totală a cupoanelor agricole la 4,3 trilioane lei. „

Declarațiile dovedit mincinoase ale lui Traian Băsescu, nu pot fi considerate a fi simple discursuri politice, având în vedere că acestea au fost făcute de președintele în exercițiu, prin comunicat al Administrației Prezidențiale iar acestea au fost infirmate/contrazise de declarația oficială a domnului Ziad Alahdad, șeful Biroului Bancii Mondiale in Romania.

În calitate sa de Ministru al Transporturilor, dar și de imputernicit al guvernului în relațiile cu FMI și Banca Mondială în toate cele trei guverne taraniste (Ciorbea, Radu Vasile și Isărescu) din perioada 1997-2000, Traian Băsescu a negociat acordurile de privatizare și apoi a semnat în această calitate alături de primii miniștri memorandum-urile cu FMI și Banca Mondială și anexele PSAL 1 și PSAL 2 cu Banca Mondială - prin care România a

fost obligată la privatizarea dezavantajoasă a principalelor companii importante din toate sectoarele economice, inclusiv din cel bancar.

Mai mult decât atât, prin noul acord cu FMI, Romania, condusă de această dată de dl Băsescu în calitate de președinte, se angajează la înstrăinarea pachetelor minoritare pe care le mai deține la societăți de maxima importanță (sau la parti semnificative ale acestor pachete).

În concluzie, 64 de privatizări dezavantajoase pentru România s-au făcut cu acordul și sub semnătura ministrului Traian Băsescu iar acum cu acordul și cu implicarea președintelui / președintelui suspendat Traian Băsescu s-a angajat înstrăinarea pachetelor minoritare pe care România le mai deține la societăți de maximă importanță, toate acestea putând fi interpretate ca fiind: fapta cetățeanului român domiciliat în România - numitul Traian Băsescu - de a intra în legătură cu o putere sau o organizație străină ori cu agenți ai acestora în scopul de a submina economic statul, ori de a-l aservi economic față de o putere străină - fapte care constituie infracțiunea de trădare.

b). Președintele suspendat Traian Băsecu, a permis Premierului Ungariei Viktor Orban, să se implice în treburile interne ale statului român și la o zi după încheierea campaniei electorale pentru referendumul de suspendare, acesta să vină în România și să dea directive și indicații cetățenilor români de etnie maghiară, cerându-le acestora să nu se prezinte la vot.

La postul guvernamental rus de radio – Vocea Rusiei - pe 31 iulie, s-a spus că : "pactul dintre președintele României Traian Băsescu și premierul ungar Viktor Orban, ar viza acordarea autonomiei teritoriale pentru regiunile locuite de unguri - acesta fiind prețul susținerii la referendum prin neparticiparea românilor de etnie maghiară la vot".

PPE este prezentat ca garant al angajamentului de a se acorda această autonomie a ținutului secuiesc.

Deși Traian Băsescu se mândrește public cu prietenia sa cu Viktor Orban, având în vedere gesturile inacceptabile pe care liderul ungar le-a făcut față de România, acest lucru este intolerabil pentru un președinte al României.

Întrebat dacă a fost susținut de Viktor Orban în timpul referendumului, Băsescu a răspuns:

"Afirmația lui a părut a fi una în favoarea mea și tradițional eu și Viktor Orban ne susținem în alegeri. Și eu am îndemnat românii din Ungaria, cetățeni ungari de etnie românească să voteze FIDESZ-ul la alegerile trecute.

În plus, trebuie să recunosc, cu Viktor Orban am o relație și în afara politicii. **Iar eu cu Viktor Orban facem parte și din aceeași familie politică europeană.**"

Pe 25 iulie, vice-premierul maghiar, Semjen Zsolt a explicat foarte clar interesele și intențiile conducerii de la Budapesta:

- „Nu vom renunța niciodată la ideea autonomiei, toți pașii trebuie să fie pentru autonomie - pentru ungurii din diaspora autonomie culturală și autonomie teritorială pentru cei care trăiesc în bloc” (citat conform gandul.info)

Faptul că la câteva zile după aceste declarații, care nu au primit nici un fel de răspuns oficial din partea structurilor statului român, premierul Viktor Orban s-a așezat personal la lucrările Universității de Vară de la Băile Tușnad pentru a-i îndemna pe maghiari să boicoteze referendumul de duminică poate fi considerat drept o confirmare indirectă a existenței unui acord între Traian Băsescu și premierul Ungariei în privința autonomiei teritoriale a Ținutului Secuiesc.

Atât președintele suspendat al României cât și premierul maghiar fac parte din Partidul Popular European, ceea ce înseamnă că Viktor Orban are la cine apela pentru a-l forța pe Traian Băsescu să se țină de cuvânt.

Suspicionăm faptul că Traian Băsescu completează pentru cedarea unor teritorii românești Ungariei, prin înființarea inițial a regiunii Har-Cov, motiv pentru care insistă în ideea de regionalizare a țării și de desființare a județelor

- " Am spus că regionalizarea trebuie făcută..” (Traian Băsescu – B1 Tv, 26 iulie 2011)

- " Sunt foarte multe comune care nu sunt viabile. În această a doua etapă, după o analiză la nivelul fiecărui județ mare, ar trebui să înceapă un proces de comasare a comunelor pentru a obține unități administrative viabile." (*Traian Băsescu – declarație de presă la Palatul Cotroceni, 21 iunie 2011*).

Domnul ambasador al SUA, Mark Gitenstein, a avut numeroase intervenții nepotrivite cu funcția sa depășind prerogativele conferite de aceasta, având luări de poziție care au depășit prerogativele unui diplomat într-o țară străină, intervenind în probleme de ordin intern ale României și sărind părtinitor să apere "democrația" lui Traian Băsescu, fiind partizan vădit al acestuia, ieșind cu numeroase declarații de sprijin și încercând să impună discreționar politica sa, implicarea domniei sale fiind una majoră și uneori imixtionând chiar în problemele justiției.

Toate acestea s-au făcut cu acordul sau la solicitarea președintelui/președintelui suspendat Traian Băsescu și demonstrează că acesta a acceptat ca Ambasada SUA la București – prin ambasadorul său Mark Gitenstein, să facă jocurile la nivelul societății politice din România.

Domnul Philip Gordon, trimisul Washingtonului la București, ca urmare a evenimentelor politice "îngrijorătoare", a declarat în timpul unei întâlniri informale cu jurnaliștii, că le-a transmis liderilor români că "acuzările credibile de fraudă" la referendumul pentru demiterea lui Traian Băsescu să fie "verificate", se arată într-un transcript făcut public de Departamentul de Stat al SUA.

La doar câteva ore după aceste declarații, procurorii au deschis peste 500 de dosare privind fraude electorale la scrutinul din 29 iulie, iar ulterior DNA l-a acuzat pe fostul ministru Teodor Atanasiu de cumpărare de voturi.

Traian Băsescu, a afirmat public că unii reprezentanți europeni au avut acces – nepermis – la dosare din justiție, omițând însă să precizeze și cine le-a acordat accesul.

La data de 24 aug 2009 - Jurnalistul Sorin Roșca Stănescu afirma, pe site-ul personal, că fratele șefului statului, Mircea Băsescu, ar fi fost implicat într-o afacere de trafic de explozibil alături de o persoană pe nume Bakri Imad Abdul Reda, suspectată de legături cu organizații teroriste și aflată în vizorul Interpol - ori dacă această informație este adevărată - este mai mult decât evident faptul că o operațiune de trafic de armament/explozibil, nu putea fi desfășurată fără știința Președintelui în exercițiu Traian Băsescu și fără acordul fie el și tacit al acestuia, deoarece atât fratele președintelui (*ca rudă*), cât și orice persoană suspectată de legături cu organizații teroriste și aflată în vizorul interpolului, cu siguranță sunt monitorizate permanent și de serviciile speciale românești, acțiunile lor fiind cunoscute și fiind aduse la cunoștința președintelui țării prin raportările periodice obligatorii.

Traian Băsescu, prin declarația sa prin care recunoaște că face parte dintr-o familie politică (*respectiv din PPE*), dovedește că nu respectă prevederile constituționale, conform cărora președintele este neafiliat / neânregimentat politic.

Toate aceste intervenții ale unor lideri sau reprezentanți străini, sunt un amestec extern clar și intolerabil al celor enumerați și în special al premierului maghiar în treburile interne ale țării noastre.

Tentativele din exterior de a determina legitimitatea conducerii unui stat sunt acțiuni intervenționiste, contrare normelor dreptului internațional și pot provoca destabilizare internă, dar și regională.

INTERVENȚIONISM = Amestec al unui stat în afacerile interne ale altui stat (cu scopul de a-l subordona sau de a schimba orânduirea)

Principiul neamestecului în treburile interne ale unui stat a fost afirmat în unele documente internaționale încă din perioada interbelică.

Art. 2 pct.7 din Carta ONU din 1970 stipulează că nici o dispoziție nu va autoriza Națiunile Unite să intervină în chestiuni ce aparțin esențial competenței interne a unui stat și nici nu va obliga pe membrii săi să supună asemenea chestiuni spre rezolvare în baza prevederilor prezentei Carte.

Principiu dat nu împiedică aplicarea față de un stat a măsurilor de constrângere în baza deciziei Consiliului de Securitate al ONU în caz de amenințare a păcii, a încălcării păcii și în cazul agresiunii - dar o astfel de situație nu face obiectul intervențiilor menționate de noi.

Carta ONU din 1970 prevede că nici un stat sau grup de state nu au dreptul să intervină direct sau indirect, pentru orice motiv, în afacerile interne / externe ale altui stat. Principiul mai include : interzicerea intervenției armate sau altor forme de amestec, amenințare; interzicerea aplicării sau încurajării folosirii măsurilor de ordin economic, politic, sau de orice altă natură cu scopul de a constrânge alt stat; interzicerea organizării, sprijinirii, instigării, finanțării, încurajării, tolerării activităților armate subversive sau teroriste; interzicerea intervenției în luptele interne din alt stat; interzicerea aplicării forței pentru a priva popoarele de dreptul lor la identitatea națională; dreptul oricărui stat de a-și alege sistemul său politic, economic, social, cultural.

Vorbind despre excepții există doar 2 motive: intervenția solicitată de către autoritățile legale ale unui stat și intervenția umanitară. Intervenția solicitată se produce la cererea guvernului legal, ajutorul acesta nu va fi calificat ca amestec deoarece prin acordarea lui nu se urmărește scopul de a constrânge statul solicitant.

Având în vedere faptul că și în perioada exercitării mandatului de președinte dar și după suspendarea sa din funcție Traian Băsescu a permis ori a solicitat astfel de intervenții și imixțiuni externe nepermise în problemele interne ale țării și în procesul politic din România, luând în considerare faptul că Traian Băsescu după suspendare se afla în fața unui risc real de a fi demis și de a pierde puterea, se poate considera că acesta avea motive serioase să promită orice pentru a-și îmbunătăți șansele de supraviețuire politică.

În prezenta speță, intervențiile externe s-au făcut cu acordul sau la solicitarea președintelui / președintelui suspendat Traian Băsescu, ceea ce poate fi interpretat ca : fapta cetățeanului român domiciliat în România – numitul Traian Băsescu - de a intra în legătură cu o putere sau o organizație străină ori cu agenți ai acestora în scopul de a știrbi unitatea, indivizibilitatea ori suveranitatea statului - ceea ce reprezintă infractiunea de trădare.

c). La TV SIGMA, s-a prezentat cu luni în urmă un material prin care s-a atras atenția asupra subitului și bizarului interes al doamnei Merkel pentru această zonă geografică și că interesul nu era față de România în mod particular ci pentru Republica Moldova. Că Traian Băsescu a fost invitat de Angela Merkel la Berlin, invitate asupra căreia planează suspiciunea că a avut ca scop acordul pentru soluția de federalizare a Republicii Moldova – soluție propusă și susținută de Cancelarul Germaniei, situație în care concluzia ar fi aceea că "patriotul" Băsescu, cel care a câștigat al doilea mandat în 2009 – mandat asupra căruia planează mari acuzații de fraudă - și cu 100.000 de voturi din Basarabia, a vândut-o acum și i-a vândut pe românii basarabeni, numai pentru a profita de interesul german și pentru a-și asigura sprijin personal de la cea mai importantă putere europeană.

A existat din partea lui Traian Băsescu un atac susținut asupra imaginii Armatei Române, cu scopul discreditării acesteia și desființarea sa ca și componentă importantă a statului, pentru că armata a ocupat în mod constant un loc de frunte în topul încrederii populației, pe când clasa politică în general și președintele în mod special sunt mult în urma acesteia, astfel armata reprezentând un potențial pericol pentru punerea mâinii pe putere.

Președintele suspendat Traian Băsescu, a denigrat România pe plan extern, manipulând și mass media.

Totodată a răspândit informații false pentru defăimarea țării și a poporului român, periclitând astfel atât economia națională, cât și stabilitatea monedei naționale.

Despre justiția română, Traian Băsescu a declarat că "Niciodată justiția unei țări europene nu a făcut atât rău pentru țara pentru care lucrează cum a făcut justiția română."

Traian Băsescu, a lovit în presă prin intermediul CSAT – stipulând faptul că "Există campanii care atentează la siguranța națională" iar în 23.06.2010, în Strategia Națională de Apărare a țării, înaintată de Traian Băsescu Parlamentului, este menționat că CSAT identifică principalele vulnerabilități ale României, printre acestea regăsindu-se și "*fenomenul campaniilor de presă la comandă cu scopul de a denigra instituții ale statului, prin răspândirea de informații false despre activitatea acestora*", dar și "*presiunile exercitate de trusturi de presă asupra deciziei politice în vederea obținerii de avantaje de natură economică sau în relația cu instituții ale statului*".

Jurnaliștii au ajuns să fie considerați o amenințare pentru securitatea națională, doar pentru că au avut curajul să aducă în atenție neregulile pe care Traian Băsescu și acoliții săi au încercat să le ascundă.

Traian Băsescu a spus unei puteri străine că nu avem proceduri constituționale pentru demiterea domniei sale. Mai mult, a anunțat că ne confruntăm cu o lovitură de stat.

Traian Băsescu, a declarat unui reporter TV într-o declarație transmisă în direct, faptul că : Atunci când Cancelarul Germaniei Angela Merkel l-a întrebat dacă în Constituția României există reglementări cu privire la suspendarea Președintelui, el i-a răspuns cu o minciună, afirmând că nu există astfel de prevederi.

A susținut demersurile externe ale PDL – prin care s-au solicitat și s-a pledat pentru aplicarea de sancțiuni împotriva României, - deci Traian Băsescu a fost de acord ca atât România ca țară, cât și toți românii să sufere consecințele unor sancțiuni internaționale, doar pentru satisfacerea orgoliului propriu, a ambiției personale și pentru atingerea interesului propriu de a nu pierde puterea și privilegiile acesteia.

Curtea Constituțională, care nu este parte a sistemului judiciar independent din România, fiind o instituție în cadrul căreia numirile se fac politic și care are ca unică vocație arbitrajul problemelor constituționale, a recunoscut că, substituindu-se Primului Ministru, Președintele Băsescu a încălcat principiul fundamental al separației și echilibrului puterilor.

Guvernul României nu a mai răspuns în fața Parlamentului, așa cum se întâmplă în toate statele democratice din Uniunea Europeană, ci în fapt în fața Președintelui, ca în Federația Rusă. Parlamentul a tins să devină o cochilie vidă, atunci când majoritatea guvernamentală nu a avut voie să voteze de câte ori exista riscul unei opinii disidente.

Traian Băsescu, a vorbit public în repetate rânduri despre rolul asumat de președinte jucător, deși un asemenea rol contravine fundamental constituției, care stabilește pentru președinte rolul de mediator.

În anul 2009, deși Parlamentul a votat o moțiune împotriva guvernului, acesta fiind demis conform legii, Traian Băsescu a refuzat să accepte propunerea majorității pentru un nou Prim Ministru, prelungind mandatul guvernului demis – acesta fiind cel care urma să organizeze alegerile, deci îi putea asigura propriul interes și îi garanta astfel re alegerea ca Președinte.

Deși șefii Serviciilor Secrete trebuie să fie numiți de Parlament, Traian Băsescu a declarat într-un interviu televizat că el personal a numit din proprie voință pe cei doi șefi ai serviciilor. Mai mult decât atât, ulterior a declarat că aproape s-a decis cu privire la persoana viitorului Procuror General, deși conform legislației, acesta este propus de Ministerul Justiției cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii – ca organism independent.

Instituțiile statului democratic, așa cum sunt ele definite în Constituția României, în baza principiului separației puterilor în stat, au fost puse de acțiunile lui Traian Băsescu, în imposibilitatea practică de a mai funcționa. Majoritatea deciziilor politice majore din ultimii ani fiind luate în afara cadrului de funcționare democratică a statului și împotriva voinței poporului.

Traian Băsescu a repetat în numeroase rânduri că idealul european al unei societăți care garantează o viață decentă pentru toți este unul perimat, și că acesta ar trebui să fie înlocuit de o societate "competitivă" în care doar cei mai puternici să supraviețuiască. Această formă brutală de darwinism social este opusul valorilor democratice ale Uniunii Europene la care noi am aderat.

De asemenea încălcarea spiritului Constituției a continuat cu fiecare dintre legile cu impact major asupra societății românești, trecute prin Legislativ prin procedura angajării răspunderii Guvernului cu consecințe catastrofale pentru societatea românească. Consecințele acestor acte politice au fost nu doar deteriorarea funcționării instituțiilor democrate ale statului, până la punerea sub semnul întrebării a existenței statului de drept, dar și deteriorarea gravă a nivelului de trai al populației, extinderea sărăciei, falimentul a sute de mii de societăți comerciale, erodarea gravă a capitalului românesc și disoluția clasei de mijloc.

În fapt, statul român a încetat să-și îndeplinească o parte dintre funcțiile sale fundamentale precum asigurarea asistenței medicale, a învățământului, a ordinii publice, asigurarea unui nivel minim de trai pentru categoriile sociale defavorizate. De la Palatul Cotroceni, Traian Băsescu a dictat atât forma cât și modalitatea de adoptare a unei legi, menite să ducă la evitarea procesului democratic, de dezbatere legislativă în Parlament. Din acest haos legislativ declanșat de regimul patronat de președintele Băsescu au izvorât circumstanțe care au permis declanșarea a nenumărate litigii în justiție în materia salarizării bugetarilor, litigii pierdute, în general de statul român.

Acțiunile președintelui au venit să încalce principiul separație puterilor în stat, având o atitudine de sfidare și denigrare a instituțiilor statului, prin excesul de autoritate manifestat public.

Acțiunile fățișe ale președintelui Traian Băsescu, care și-a asumat în mod deschis, neechivoc rolul de prim-ministru și de președinte de facto al Partidului Democrat Liberal (PDL) și care a încercat să domine și să subordoneze Legislativul și puterea judecătorească, ridică grave probleme de ordin politic și juridic.

Încălcând flagrant principiul separației și echilibrului puterilor în stat, președintele Traian Băsescu a declarat, la TVR, că reforma sănătății, legea asistenței sociale și legislația legată de justiție trebuie adoptate prin asumarea răspunderii de către Guvern, afirmând că Senatul s-a «compromis de la președinte până la ultimul senator» amânând discuțiile pe aceste subiecte.

Traian Băsescu, și-a asumat personal un rol executiv direct, atunci când a inițiat tăieri majore de salarii și pensii pentru profesori, medici, militari, funcționari publici, etc., ceea ce a distrus clasa de mijloc a societății, clasă care era abea în formare. În schimb, fondurile alocate în interes propriu și cele care erau menite a alimenta clientela de partid și camarila personală au crescut considerabil în fiecare an, în disprețul poporului și a propriei retorici de austeritate generală.

Pe măsură ce situația economică a societății a devenit critică și nemulțumirile au început să se facă simțite, manifestările sale de intoleranță, ca și cele ale susținătorilor săi, precum și derapajele de la democrație au devenit îngrijorătoare.

Traian Băsescu, a afirmat public că România este o țară de mâna a doua " O țară care cere bani cu împrumut, o țară care nu poate plăti pensiile este o țară de mâna a doua", deși nu țara a cerut bani cu împrumut, ci domnia sa, după ce a predicat intens nevoia acelui credit de la FMI, credit despre care mulți specialiști în domeniu afirmă că este o cale greșită.

Suspicionăm faptul că prin acel credit luat de la FMI, Traian Băsescu a încercat să cumpere bunăvoința unor stăpâni pe care îi impune poporului român împotriva voinței acestuia, iar pentru obținerea acestei bunăvoințe în scop personal, a fost gata să o plătească cu sărăcirea, umilirea și nenorocirea românilor.

Traian Băsescu a executat ingerințe și atacuri la adresa justiției, atunci când :

- A calificat ca inacceptabile unele decizii ale CCR care nu i-au convenit. (Exemplu: „CCR este o instituție penibilă” – pentru că nu a aprobat tăierea directă a pensiilor).

- A solicitat magistraților să nu mai dea soluții favorabile petenților care atacau decizii ale guvernului în domeniul salarial.
- A făcut presiuni asupra procurorului general pentru rezolvarea în regim de urgență a solicitărilor unei organizații de revoluționari agreate.
- A adus critici nejustificate membrilor CSM.
- A criticat judecătorii pentru că nu judecă cu celeritate dosarele, neținând cont de faptul că numărul dosarelor depășește volumul de muncă al instanțelor.
- A transformat DNA și ANI în poliție politică personală.
- A pus presiune pe justiție prin Monica Macovei și prin intervenții directe.
- A organizat cea mai amplă operațiune de îndepărtare de la post a procurorilor „neloiali”, înlocuindu-i cu procurori mai „obedienți” ori mult mai puțin experimentați. În perioada 2005 – 2009 a numit 3.011 judecatori și procurori; *(prin comparație, în perioada 2001-2004, președintele Ion Iliescu a semnat 137 de numiri, iar în perioada 1997 – 2000, președintele Emil Constantinescu a semnat 172 de numiri).*

Faptul că Președintele Traian Băsescu, prin comportamentul său politic și-a asumat public inițiativa de luare a unor măsuri economico-sociale, prin asumarea propriei răspunderi, înainte ca acestea să fie adoptate de către Guvern, constituie o acțiune de diminuare a rolului primului-ministru și o substituie a atribuțiilor acestuia, ceea ce contravine prevederilor legale și reprezintă totodată o încălcare gravă a separației puterilor.

Această atitudine nu poate fi încadrată în conceptul de „opinii și opțiuni politice”, astfel cum a stabilit și Curtea Constituțională prin Avizul consultativ nr. 1 din 05 aprilie 2007.

Potrivit Avizului CCR din 6 iulie 2012, Președintele României poate, în virtutea prerogativelor și a legitimității sale, doar să exprime, să formuleze observații și critici cu privire la funcționarea autorităților publice și a exponenților acestora.

Toate acțiunile numitului Traian Băsescu, prezentate mai sus, prin care a periclitat economia națională și stabilitatea monedei naționale, a discreditat armata română și a încercat desființarea acesteia ca și componentă importantă a statului, a denigrat România pe plan extern, a manipulat prin mas media, a răspândit informații false pentru defăimarea țării și a poporului român, a lovit în presă și a limitat libertatea acesteia, și-a asumat rolul de președinte jucător deși un astfel de rol contravine fundamental Constituției, nu și-a respectat și nu și-a îndeplinit rolul de mediator, a avut ingerințe în justiție încalcând separația puterilor în stat și a atacat justiția în mod nepermis - pot constitui infracțiuni de trădare, complot, comunicare de informații false, acțiuni împotriva ordinii constituționale și reprezintă încălcări ale prevederilor constituționale cu privire la fidelitatea față de țară și la rolul președintelui.

2. Cu privire la infracțiunile de

- Atentat care pune în pericol siguranța statului (Art. 160 C. p.)
- Atentat contra unei colectivități (Art. 161 C. p.)

săvârșite de Traian Băsescu, arăt că :

a). Doamna Gabriela Georgeta Ghiță, fost adjunct al Procurorului General al României în perioada 2002 – 2006, a făcut anterior dezvăluiri devastatoare privind modul în care Traian Băsescu se implică nu numai în orchestrarea unor dosare penale ci și în anihilarea / lichidarea fizică a anchetatorilor din propriile dosare.

Gabriela Georgeta Ghiță arată că ea și membrii familiei sale au fost victimele a două atentate efectiv criminale, realizate sub aparența unor accidente de circulație. În continuare afirmă că aceste lucruri nu sunt singulare, deoarece asemenea atentate au fost raportate și în cazul procurorului Vasile Drăghici (autor al rechizitoriului din „Dosarul Flota”), împotriva judecătoarei Mona Pivniceru (care a protestat public împotriva președintelui Traian Băsescu pentru modificarea fundalului stemei țării din albastru în violet – certă încălcare a Constituției, aptă de a conduce la suspendarea președintelui) și împotriva Irinei Jianu, trimisă în judecată împreună cu fostul prim ministru Adrian Năstase și fără care dosarele acestuia nu mai au sens.

b). Începând cu 31 decembrie 2009, România este membră a Comisiei Codex Alimentarius. Acest lucru a stârnit multe discuții contradictorii, mai ales din cauză că, conform Codexului, țara noastră este obligată să folosească experimental un produs nou al companiei germane BASF, un fungicid care conține o

substanță chimică extrem de toxică, numit INITIUM, care va fi utilizat în culturile de viță de vie, cartofi, roșii, castraveți și ceapă.

INITIUM este un produs toxic. Numele provizoriu al produsului INITIUM este ametoctradin. Acesta este un fungicid din clasa Pyrimidylamine/Triazolopyrimidine extraordinar de puternic. Produsul este toxic pentru organismul uman, este carcinogen, reproductiv și dezvoltă toxicitate, neurotoxicitate, și toxicitate acută.

BASF, un consorțiu german de produse chimice, a dezvăluit că România este prima țară din întreaga lume care a autorizat produsul său Initium.

De la 31 decembrie 2009, Guvernul Boc - în timpul mandatului de Președinte al lui Traian Băsescu a fost obligat să înceapă implementarea Codexului. Codex Alimentarius este un pachet de norme după care se vor alimenta populațiile țărilor semnatare. Acesta pornește de la principiul că Tera nu mai poate hrăni pe toată lumea în mod natural, ca atare se va trece la hrana artificială, din produse chimice, cea modificată genetic etc. Această măsură nu este altceva decât una de exterminare, care va reduce populația globului la cca două miliarde, o masă mult mai ușor de hrănit și de manipulat.

Conform cercetărilor care combat Codex Alimentarius, folosirea produselor cu INITIUM sporește cu până la 65% rata riscului de cancer de colon, substanță, care intra rapid în combinații chimice, devenind reziduală în organism. Așa cum INITIUM ajută la creșterea rapidă a celulelor leguminoase, la fel de repede va conduce și la mărirea tumorilor maligne.

Gheorghe Mencinicopschi, directorul Institutului de Cercetări Alimentare București, a informat că 1 mg de INITIUM care este introdus în organism are nevoie de un an pentru a fi eliminat. Dacă îngurgitarea acestui produs se face zilnic, atunci el nu va mai putea fi eliminat niciodată din organism.

Presedintele suspendat al Romaniei, când era în exerciciul funcției, în calitate sa si de Presedinte al Consiliului Suprem de Aparare al Tarii a ignorat problematica consumului de droguri ce a crescut in Romania de la 1,7 % la 4,3 % in doar 3 ani (*cea mai mare crestere din UE*) iar consumul este risc la siguranta nationala conform legii.

Faptele întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de Atentat care pune în pericol siguranța statului - având în vedere că s-a atentat contra viații și integrității corporale a unor magistrați, deci asupra unor persoane care îndeplinesc o activitate importantă și a celei de atentat contra unei colectivități prin otrăvire în masă, acțiune de natură să slăbească puterea de stat prin îmbolnăvirea excesivă a populației sau prin creșterea mortalității.

3. Cu privire la infracțiunile de

- Amenințare (Art. 193 C. p.)
- Șantaj (Art. 161 C. p.)
- Înșelăciune (Art. 215 C. p.)
- Ultraj (Art. 239 C. p.)

săvârșite de Traian Băsescu, arăt că :

Traian Băsescu a fost racolat de Securitate în anul 1973, pe când era elev al Institutului de Marină, ocazie cu care i-a fost întocmit dosarul personal nr. 3990/09.11.1973.

Până la terminarea studiilor în 1976, a fost colaborator al lucrătorilor din Direcția a IV- a de Contraintinformații Militare.

La terminarea studiilor, Directia a IV- a de Contraintinformații Militare a încetat legătura cu colaboratorul Traian Băsescu, dosarul personal al acestuia fiind transferat la Inspectoratul Județean Constanța al Ministerului de Interne - Departamentul Securității Statului, cu adresa nr. 00151392 / 29.09.1976.

După absolvirea Institutului de Marină, Traian Băsescu este încadrat ca ofițer la Intreprinderea de Exploatare a Flotei Maritime NAVROM Constanța, calitate în care a fost preluat ca informator-sursă, de către lucrătorii Biroului de Securitate Port Constanța, birou condus la acea vreme de ofițerul Dumitru Nicusor.

În jurul anului 1984 informatorul Traian Băsescu, a fost trecut în rețeaua Centrului de Informații Externe din Departamentul Securității Statului unde a lucrat cu ofițerul Silviu Ionescu din cadrul Direcției I.

În anul 1987 Traian Băsescu este numit Șef al Agenției Economice NAVROM din Anvers, Belgia, unde își desfășoară activitatea sub directa coordonare a lui Silviu Ionescu care conducea la acea dată Serviciul I (Belgia-Olanda-Luxemburg) din Direcția a I a CIE.

În vara anului 2006, Mona Muscă (PNL) a intrat în centrul unor dezbateri publice legate de colaborarea ei cu fosta Securitate. Ca urmare a acestui scandal, ea și-a exprimat regretul de a fi semnat un angajament cu fosta Securitate, PNL i-a retras sprijinul politic și ulterior Mona Muscă s-a retras definitiv din politică.

Traian Băsescu, nu se ridică la nivelul moral al doamnei Mona Muscă, și în loc să își ceară scuze, continuă să nege colaborarea sa cu fosta securitate, deși au apărut public documente care o atestă și o dovedesc.

Apoi în anul 2001 s-a folosit de liderii din PD Berceanu, Duvăz, Sassu, Simona Marinescu, pentru a obține voturile congresului PD, înlocuindu-l astfel din funcția de Președinte PD pe Petre Roman.

La același congres, imediat după ce a fost numit Președinte, și-a sacrificat aliații amintiți mai sus, toți aceștia fiind lăsați fără funcțiile promise în conducerea PD.

Își începe primul mandat de Președinte al României, din postura de inculpat în Dosarul Flota.

Gabriela Georgeta Ghiță, fost adjunct al Procurorului General al României în perioada 2002 – 2006, a făcut anterior dezvăluiri devastatoare privind modul în care Traian Băsescu se implică nu numai în orchestrarea unor dosare penale ci și în anihilarea / lichidarea fizică a anchetatorilor din propriile dosare.

Totodată, domnia sa a declarat că " Precizez (*de fapt, repet*) ca procesul penal în care am fost inculpată este o înscenare comandată personal de președintele în funcție – „preacinstitul” Traian Băsescu – și pusă în operă de Laura Codruța Koveși, Daniel Marius Morar, Mircea Zărie și ceilalți prin metode de corupție și terorism de stat pentru un motiv foarte simplu: „îngroparea” definitivă a „Dosarului Flota” și eliminarea probelor din dosar, lucruri care nu puteau fi duse la bun sfârșit decât prin „dispariția” (*inclusiv fizică*) a celor care au avut legătură cu acest dosar și au cunoștință de probele care au existat. Problema esențială și adevărată este că președintele în funcție știe cel mai bine că cea de-a treia expertiză, realizată de Daniel Morar contrar legii (*de altfel, la instigarea publică a aceluiași Traian Băsescu*) și care ar fi constatat inexistența unui prejudiciu, nu este nici pe departe o probă corectă, fie și numai dacă ne amintim declarația fostului președinte Emil Constantinescu care s-a opus în anul 2000 (*deci, înaintea guvernului Năstase*) ca Traian Băsescu să fie târât prin fața camerelor de vederi cu cătușe la mâini pentru fraudă de sute de milioane de dolari din „Dosarul Flota”. Faptul ca ex-președintele Emil Constantinescu avea dreptate este demonstrat, pur și simplu, de rapoartele Curții de Conturi, ale Corpului de control al guvernului și de prima expertiză judiciară, documente – toate – anterioare anului 2000.”

În continuare doamna Gabriela Georgeta Ghiță afirmă : "Eu, în calitate de adjunct al procurorului general am soluționat, ca procuror desemnat, cererea inculpatului Traian Băsescu de recuzare a procurorului general al PNA, Ioan Amarie și a procurorilor Ioan Oțel și Vasile Drăghici (*procurorii de caz și, ulterior, autorii rechizitoriului*). Pentru a soluționa cererea de recuzare am avut pe masă, timp de cca. două săptămâni, întreg dosarul și astfel am avut acces la piesele cauzei. Profesional vorbind, pot afirma că procurorii de caz au dat dovadă chiar de prea multa indulgență față de inculpatul Traian Băsescu (*având în vedere gravitatea faptelor*).

Revenind la înscenarea în care am fost implicată, cred că opinia publică ar trebui să cunoască și o altă „execuție” comandată în legătură cu „Dosarul Flota”, aceea a procuroarei Angela Ciurea, fost procuror de ședință la PNA, penultima persoană din sistem care a avut contact cu acest dosar.

Cât privește afirmația de corupție și terorism de stat, arăt că subsemnata și membrii familiei mele am fost victimele a două atentate efectiv criminale, realizate sub aparența unor accidente de circulație. Aceste lucruri nu ar trebui să fie de mirare, deoarece asemenea atentate au fost raportate și în cazul procurorului Vasile Drăghici (*autor al rechizitoriului din „Dosarul Flota”*), împotriva judecătoarei Mona Pivniceru (*care a protestat public împotriva președintelui Traian Băsescu pentru modificarea fundalului stemei țării din albastru în violet – certă încălcare a Constituției, aptă de a conduce la suspendarea președintelui*) și împotriva Irinei Jianu, trimisă în judecată împreună cu fostul prim ministru Adrian Năstase și fără care dosarele acestuia nu mai au sens.

Ionut Matei, cunoscut ca „judecătorul binefăcător al Cămătarilor”, pentru opinia separată din „Dosarul Miron Mitrea” (alături de vicepreședinta ICCJ, Rodica Aida Popa), opinie separată identică celeia a președintelui Traian Băsescu, motivată prin „contextul actual al dosarului”, condamnarea cu executare a ex-prim-ministrului A. Nastase (coincidență, după ce T. Băsescu își arătase nemulțumirea că, în „Dosarul mătușa Tamara” procurorul ceruse condamnarea cu suspendare) și, în fine, prin arestarea preventivă a judecătoarei Georgeta Buliga, în urma unei degradante înscenari prin care era vizată de fapt judecătoria Mona Pivniceru („vinovată” de dezvoltarea modificării stemei țării).

Traian Băsescu a jurat public, că va desființa PNL ca partid, ceea ce în opinia mea a fost o amenințare directă.

Traian Băsescu, a fost acuzat că la data de 25.08.2010 2010-08-25 - că i-a tras avocatului Dan Chitic un dos de palmă peste gură (episod izbitor de asemănător cu cel din campania electorală când a lovit un copil)

Traian Băsescu a mințit și a înșelat poporul român în mod repetat și în acest mod, prin inducere în eroare, a fost ales, a fost revalidat în funcție și a fost reales.

- a promis că dacă va fi ales primar general, aceea va fi prioritatea sa și 8 (opt) ani, adică două mandate
- s-a obligat să demisioneze în umatoarele 5 minute după ce Parlamentul va vota suspendarea sa.
- le spunea profesorilor, cu autoritatea lui de președinte că există banii necesari pentru majorarea cu 50% a salariilor profesorilor dar guvernul liberal nu vrea. În acest sens există și o lege aprobată în Parlament și promulgată de el, pe care o invocă adesea, dar nu o aplică.
- a spus că nu vom intra în criză, și că România nu va avea de suferit. Apoi a declarat că nu și-a propus să lupte împotriva crizei și că România va ieși din criză numai odată cu restul lumii.
- fiica sa cea mare, **a cumpărat un apartament cu aproximativ un milion de euro.** Președintele a spus că va prezenta documentele doveditoare care atestă că banii au provenit din vânzări anterioare, dar niciodată nu a respectat această promisiune
- a spus că împrumutul de la FMI e o „centură de siguranță” iar ulterior, afirma că fără acest împrumut nu mai putem plăti pensii și salarii și a cerut guvernului să se împrumute, la dobândă dublă, de la bănci.
- în 2004 a afirmat că nu va „băga pumnul în gura presei” și că va trata cu respect jurnaliștii. De asemenea, a promis că va sprijini și va încuraja societatea civilă. Ulterior, a insultat jurnaliști gratulându-i cu invective de genul „tonomate pe euro”, „găozar”, „țigancă împuțită”, etc. și a amenințat trusturile de presă care l-au criticat.
- a afirmat și afirmă că respectă Constituția, dar o încalcă în mod sistematic.
- a afirmat că va lupta cu corupția, dar în realitate aceasta a atins în timpul mandatelor sale, cote inimaginabile în România.
- s-a declarat de stânga, social- democrat convins, câștigând președinția PD, în 2001, prin susținerea motiunii „România puternică – România Social Democrată”. A ajuns președinte al României ca fiind social- democrat. După câteva luni, a virat către dreapta, direct către creștin- democrație. În aprilie - mai 2005, Traian Băsescu lansa public ideea trecerii PD în barca popularilor europeni, ceea ce s-a și întâmplat (PD pierzându-și, practic, identitatea din cauza presiunilor lui Traian Băsescu).
- în 2004, s-a angajat că instituțiile statului nu vor fi sub influența politicului și că va depune eforturi pentru ca acestea să funcționeze conform Constituției și legilor în vigoare. Ulterior și-a declarat sprijinul față de „reforma” făcută de Monica Macovei care a subordonat EXPLICIT justiția politicului.
- a afirmat că am ieșit din criză, deși știa că nu este adevărat
- a dorit și a reușit să îi învrăjbească pe români între ei, în loc să îi unească
- a jurat pe Biblie că nu a lovit acel copil, deși filmul arată indubitabil contrariul.
- **a mințit în 2009 că în noul său mandat nu vor scădea salariile și pensiile**
- a promis bugetarilor – inclusiv prin vocea premierului Boc - că reducerea salariilor cu 25% este o măsură temporară, numai până la sfârșitul anului 2010, după care din ianuarie 2011, după ce se vor face reducerile de personal promise în rândul bugetarilor, pentru cei rămași, lefurile vor reveni la valoarea dinaintea reducerilor.
- **a mințit când a declarat public că nu a colaborat cu securitatea**
- **a mințit în 2004 că alegerile au fost fraudate, ba chiar a cerut și arestarea celor implicați în procesul electoral.** După ce s-a văzut câștigător, nu a mai spus nimic despre fraude.

- a mințit când a promis că va eradica nepotismele și numirile pe pile, în mandatele sale acestea devenind unicele criterii de numire în funcții.

Din faptele descrise mai sus, reiese faptul că există în mod indubitabil indicii temeinice cu privire la faptul că Traian Băsescu a săvârșit infracțiunile de amenințare, șantaj și ultraj.

Poate că unele din aceste promisiuni, șin numai de moralitate și de discursul politic, dar unele nu se rezumă doar la atât.

Astfel, declarații cum sunt cele care privesc promisiunea de a demisiona în 5 minute dacă este suspendat, că va respecta jurnaliștii și libertatea presei, că va lupta cu corupția, că nu a lovit copilul, că nu va promova în funcții pe pile și nepotisme, etc., pot fi considerate ca simple declarații politice, care tin de moralitatea persoanei și contribuie doar la conturarea profilului său moral care este mai mult decât îndoielnic.

Alte promisiuni însă, se înscriu într-o categorie distinctă, aceste minciuni fiind de natură a influența negativ rezultatele vieții socio-economice și politice din România, uneori consecințele fiind majore, ori astfel de minciuni au elemente ale infracțiunii de înșelăciune, deci :

- atunci când a promis că dacă va fi ales primar general, nu va renunța la mandat,
- atunci când a promis că în mandatul său nu vor scădea salariile,
- atunci când a mințit că nu a colaborat cu securitatea,
- atunci când a mințit că împrumutul FMI este doar o centură de siguranță, etc.

a mințit cu bună știință și cu rea intenție doar cu scopul de a obține foloase proprii, deci a indus în eroare oamenii, prin prezentarea ca adevărate a unor fapte mincinoase sau ca mincinoase a unor fapte adevărate, în scopul de a obține pentru sine un folos material injust și prin aceasta a pricinuit pagube oamenilor.

Astfel, dacă nu era ales primar general, nu avea șanse reale să ajungă președinte, dar prin minciuna sa, cu care a determinat pe unii oameni să îl voteze, a distrus șansa bucureștenilor de a alege ca primar general o persoană responsabilă, care să se ocupe temeinic de problemele lor.

În calitate de candidat pentru cea mai înaltă demnitate din stat – candidat la funcția de președinte – Traian Băsescu a mințit că în mandatul lui nu vor scădea salariile, deși știa că România va fi afectată de criză și că se vor aplica măsuri de austeritate, dar această minciună i-a adus suficiente voturi pentru a-i asigura funcția de președinte, deoarece este evident faptul că oamenii sunt interesați în primul rând de stabilitatea veniturilor proprii, dar alegerea sa a prejudiciat românii de șansa de a alege un președinte care poate ar fi avut soluții viabile de ieșire din criză cu costuri mult mai mici pentru populație.

Atunci când a mințit că nu a colaborat cu securitatea, și-a creat o imagine falsă în ochii oamenilor, aceasta fiind avantajoasă pentru planurile și proiectele sale politice, pentru că, dacă românii ar fi știut de la început realitatea despre trecutul său, nu l-ar fi votat, considerând că un colaborator al securității nu îndeplinește criteriile morale pentru a fi ales în funcții publice.

A treia categorie de minciuni spuse de Traian Băsescu, au în afară de elemente ale infracțiunii de înșelăciune și implicații mult mai grave.

Astfel, atunci când a promis profesorilor mărirea salariilor cu 50%, deși știa că nu este posibil, a mers mai departe și a promulgat o lege prin care garanta această creștere salarială, lege care nu a fost aplicată niciodată, deci o astfel de minciună, nu poate face în nici un caz parte din categoria promisiunilor și discursurilor politice, pentru că din dorința nemărginită de a-și realiza propriile interese și de a câștiga alegerile, Traian Băsescu și-a întărit minciuna prin lege, dând astfel credibilitate spuselor sale, împrejurare în care în mod indubitabil a și înșelat prin promisiuni false, dar a și încălcat obligația de a aplica o lege.

Atunci când a promis că va respecta Constituția, Traian Băsescu nu a făcut doar o promisiune electorală care poate fi considerată ca un simplu discurs politic ce poate să fie nerespectat, deoarece îi incumbă obligația de a respecta Constituția, iar încălcarea acesteia nu este doar nerespectarea unei promisiuni, ci este în sine o infracțiune.

Deci, așa cum am mai arătat, minciunile cu care Traian Băsescu m-a înșelat dar și pe oamenii de bună credință, nu pot fi considerate a fi simple discursuri politice, acestea întrunind elementele unor infracțiuni.

3. Cu privire la infracțiunile de

- Abuz în serviciu contra intereselor publice (Art. 248 C.p.)
- Abuz în serviciu în formă calificată (Art. 248¹ C. p.)
- Purtare abuzivă (Art. 250 C. p.)

săvârșite de Traian Băsescu, arăt că :

Traian Băsescu declara public la data de 24 ianuarie că "Mi-e greu să conduc o structură în mod democratic".

Traian Băsescu, a guvernat deși era președinte și s-a folosit de serviciile secrete – în interes propriu, cu atât mai mult atunci când nemulțumirea populației a devenit evidentă.

Având informații de la servicii cu privire la starea de spirit a poporului și preconizând că vor urma acțiuni îndreptate împotriva sa și a guvernării pdl-iste, a început să modifice legislația în vigoare la acea dată, pentru a face practic imposibilă suspendarea și ulterior demiterea sa - Băsescu recunoscând public faptul că știa exact ceea ce urma.

Văzând că nu s-a bucurat suficient nici de sprijin politic intern și nici de susținere populară, fiind la un pas de demitere, cuprins de panică și disperare a decis să joace și ultima carte care îi mai rămăsese și anume cartea sprijinului extern – pentru obținerea acestuia în interes propriu, fiind dispus să sacrifice viitorul țării și al poporului român.

Traian Băsescu, a fost acuzat la data de 25.08.2010, că i-a tras avocatului Dan Chitic un dos de palmă peste gură.

Imixtiunile permanente cu încălcarea prerogativelor sale, în funcționarea altor instituții, substituirea în atribuțiile premierului, ingerințele repetate în justiție și comportamentul său reprobabil (*inclusiv cel care nu este descris în prezenta plângere, dar este de notorietate*), sunt infracțiuni de abuz în serviciu contra intereselor publice, abuz în serviciu în formă calificată și purtare abuzivă.

4. Cu privire la infracțiunile de

- Instigare publică și apologia infracțiunilor (art. 324 C.p.),
 - art. 52 alin 1 și 3 - din Legea 3/2000 – privind organizarea și desfășurarea referendumului
- Acțiuni împotriva ordinii constituționale (art. 166¹ C.p.) ,
- art. 36 - din Constituția României - Dreptul la vot

Pe 4 februarie 2003, Primăria Capitalei, care îl avea ca Primar General pe numitul Traian Băsescu îi vinde lui Traian Băsescu întregul etaj, garajul și casa scărilor din imobilul din str. Ștefan Mihăileanu, cu echivalentul a 19.000 de dolari, tranzacție care s-a făcut cu încălcarea Legii 112/1995 - a caselor naționalizate.

Deși este de notorietate infracțiunea sa iar personal este perfect conștient de ilegalitatea săvârșită, Traian Băsescu susține public în mod repetat că a încălcat doar morala, nu și legea, ceea ce poate fi interpretat ca un îndemn indirect prin viu grai la nerespectarea legilor.

Băsescu s-a folosit, ani de zile, de rezultatele referendumului din 2009, făcând o presiune formidabilă pentru respectarea „voinței poporului”.

Prin boicotarea referendumului, Traian Băsescu și PDL dau un atac fără precedent la adresa sistemului democratic, pentru că au ajuns într-o asemenea stare de disperare, încât doresc să îngrădească dreptul la vot al oamenilor.

Inițial Traian Băsescu a spus că ar fi o catastrofă dacă referendumul s-ar valida, apoi pedeliștii au făcut în așa fel încât un număr cât mai mic de persoane să voteze (*ceea ce poate fi interpretat ca o tentativă de lovitură de stat, având în vedere că aceștia vor să acapareze puterea printr-un artificiu tehnic, împotriva voinței populare*) .

Președintele suspendat Traian Băsescu, a boicotat referendumul și a îndemnat poporul să nu voteze, boicotul reprezentând un abuz de drept și fiind anticonstituțional – având în vedere faptul că dreptul la vot este un drept al fiecărui cetățean, prevăzut în Constituție – iar un președinte, fie el și suspendat trebuie să vegheze la respectarea legii și a constituției și nu să îndemne la încălcarea acestora. Mai mult decât atât, Traian Băsescu nu s-a limitat doar la a îndemna oamenii să nu voteze, ci a mers mai departe, lansând subliminal amenințări în declarațiile sale publice pe toată durata campaniei electorale, ca de exemplu :

"Când voi fi chemat la Parchet voi susține exact ce am susținut la CC.

Acolo am susținut cu argumente de ce a fost o lovitură de stat"

"Soția mea nu participă la vot, pentru că nu vrea să legitimizeze o lovitură de stat"

"Românii pot să facă ce vor. Vă spun un singur lucru: << Nu mergeți să validați o lovitură de stat >>"

Astfel de afirmații publice făcute de președintele suspendat și repetate obsesiv, au darul de a fi percepute ca amenințări care induc teama în conștiința publică, oamenii fiind speriați de eventualitatea unei anchetări ulterioare, de tragerea lor la răspundere, mai ales că majoritatea cetățenilor nu au noțiuni temeinice de drept.

Pe cale de consecință, mulți cetățeni nu au stat acasă în mod deliberat ca modalitate aleasă de a-și exprima opinia, ci s-au simțit constrânși sau obligați să nu voteze, deci neparticiparea lor a fost una impusă.

Mai mult decât atât, hăituirea în prezent a celor care au mers la vot, prin procurorii trimiși abuziv să îi caute acasă pe fiecare în parte, să îi scoată de la slujba religioasă pentru a-i ancheta în mijlocul drumului, punându-i să jure pe biblie și să declare cum au votat la referendum, este o acțiune inacceptabilă de intimidare, teroare și de presiune politică – caracteristică doar dictaturilor.

Din faptele descrise mai sus, rezultă indubitabil împrejurarea că sunt indicii temeinice cu privire la faptul că Traian Băsescu a săvârșit infracțiunile de instigare publică și apologia infracțiunilor, deoarece a fost săvârșită fapta de a îndemna publicul prin grai, prin scris (afișe, benere, fluturași) și prin alte mijloace, de a nu respecta legile și totodată, au fost încălcate prevederile legale ale art. 52 alin.1 și alin.3 privind organizarea și desfășurarea referendumului, precum și prevederile art. 36 din Constituția României.

5. Cu privire la infracțiunile de

- Trafic de influență (art. 257 C.p.),

- Raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 - pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.

Pe 4 februarie 2003, Primăria Capitalei, care îl avea ca Primar General pe numitul Traian Băsescu - îi vinde lui Traian Băsescu întregul etaj, garajul și casa scărilor din imobilul din str. Ștefan Mihăileanu, cu echivalentul a 19.000. de dolari, tranzacție care s-a făcut cu încălcarea Legii 112/1995 - a caselor naționalizate.

Traian Băsescu, a guvernat deși era președinte și s-a folosit de serviciile secrete – în interes propriu, cu atât mai mult atunci când nemulțumirea populației a devenit evidentă.

Având informații de la servicii cu privire la starea de spirit a poporului și preconizând că vor urma acțiuni îndreptate împotriva sa și a guvernării pdl-iste, a început să modifice legislația în vigoare la acea dată, pentru a face practic imposibilă suspendarea și ulterior demiterea sa - Băsescu recunoscând public faptul că știa exact ceea ce urma.

Văzând că nu s-a bucurat suficient nici de sprijin politic intern și nici de susținere populară, fiind la un pas de demitere, cuprins de panică și disperare a decis să joace și ultima carte care îi mai rămăsese și anume cartea sprijinului extern – pentru obținerea acestuia în interes propriu, fiind dispus să sacrifice viitorul țării și al poporului român.

Toate aceste acțiuni ale sale, presupun și complicitatea altor persoane, asupra cărora s-a exercitat trafic de influență de către cel interesat.

6. Cu privire la infracțiunile de

- Subminarea economiei naționale (art. 165 C.p.),

- art. 80 - din Constituția României - Rolul Președintelui

În perioada 1990-1992, Traian Băsescu – Ministru al Transporturilor, a ignorat complet problemele reale din transporturile românești și starea proastă a drumurilor (*nici un kilometru de șosea nu a fost modernizată în acești trei ani*), diminuarea alarmantă a traficului de persoane și de mărfuri pe CFR, concomitent cu scumpirea exagerată a acesui tip de transport, precum și starea deplorabilă a flotei TAROM.

Totodată, această perioadă va rămâne în memoria colectivă, ca perioada în care a dispărut mai mult de jumătate din flota maritimă a României, cealaltă parte dispărând și ea în a doua perioadă de ministeriat al lui Traian Băsescu.

În perioada 1996 - 2000 Traian Băsescu a fost din nou numit Ministrul Transportului, și în acest interval de timp s-a realizat un singur lucru și anume asfaltarea unor șosele naționale care ajunseseră într-un grad de degradare extrem. Reabilitarea acestor șosele s-a făcut cu banii cetățenilor care au fost obligați să plătească celebra taxă BASESCU, bani care au ajuns în conturile firmelor apropiate lui Traian Băsescu și PD-ului.

Tot acum Traian Băsescu a definitivat, cu ajutorul FPS-ului înstrăinarea flotei maritime române și a adus, tot împreună cu FPS-ul, TAROM-ul în pragul falimentului.

Totodată, SNCFR-ul a fost divizat în mai multe companii, dar asta nu a dus la eficientizarea activității instituției, ci a dus doar la distribuirea de funcții de directori mai multor clienți politici, compania rămânând în toată această perioadă pe primul loc pe lista datornicilor la bugetul statului și regia cu cele mai mari pierderi din exploatare.

De asemenea, în perioada 1996 - 2000, SNCFR a constituit alături de Petrom, Renel și Sidex, principala cale de drenare a fondurilor publice către clientela politică a coaliției aflate la putere.

Cea mai cunoscută mostră de proastă gospodărire a banului public de către Traian Băsescu, a fost "reabilitarea" autostrăzii București – Pitești.

Lucrările au costat circa 100.000.000 dolari, din care 53,1 milioane dolari credit BERD, iar 44 milioane dolari de la Guvernul României.

La doar o lună de zile de la darea în folosință a autostrăzii, s-a prăbușit un pod peste un canal de colectare a apelor, iar după 3 luni de zile, covorul asfaltic a început să se desprindă așa încât după 6 luni gropile acopereau cea mai mare parte din suprafața autostrăzii, făcând imposibilă circulația și impunând angajarea unor noi lucrări de asfaltare.

Președintele suspendat Traian Băsescu, a denigrat România pe plan extern și a manipulat mass media.

Totodată a răspândit informații false pentru defăimarea țării și a poporului român, periclitând astfel atât economia națională, cât și stabilitatea monedei naționale.

Despre justiția română, Traian Băsescu a declarat că "Niciodată justitia unei țări europene nu a făcut atât rău pentru țara pentru care lucrează cum a făcut justiția română."

Peste un miliard și jumătate de lei vechi, din banii contribuabililor români, a cheltuit Administrația Prezidențială în mandatul lui Traian Băsescu numai pentru turnarea clopotului din biserica din incinta Palatului Cotroceni, lăcaș de cult care a costat bugetul de stat al țării peste 33 de miliarde de lei (1.000.000 de euro) iar în prag de campanie electorală preșidențiabilul Traian Băsescu susținut de PDL și-a trecut numele pe clopotul care a fost plătit din bani publici.

Curtea Constituțională, care nu este parte a sistemului judiciar independent din România, fiind o instituție în cadrul căreia numirile se fac politic și care are ca unică vocație arbitrajul problemelor constituționale, a recunoscut că, substituindu-se Primului Ministru, Președintele Băsescu a încălcat principiul fundamental al separației și echilibrului puterilor.

Guvernul României nu a mai răspuns în fața Parlamentului, așa cum se întâmplă în toate statele democratice din Uniunea Europeană, ci în fapt în fața Președintelui, ca în Federația Rusă. Parlamentul a tins să devină o cochilie vidă, atunci când majoritatea guvernamentală nu a avut voie să voteze de câte ori exista riscul unei opinii disidente.

Traian Băsescu, a vorbit public în repetate rânduri despre rolul asumat de președinte jucător, deși un asemenea rol contravine fundamental constituției, care stabilește pentru președinte rolul de mediator.

În anul 2009, deși Parlamentul a votat o moțiune împotriva guvernului, acesta fiind demis conform legii, Traian Băsescu a refuzat să accepte propunerea majorității pentru un nou Prim Ministru, prelungind mandatul guvernului demis – acesta fiind cel care urma să organizeze alegerile, deci îi putea asigura propriul interes și îi garanta astfel realegerea ca Președinte.

Deși șefii Serviciilor Secrete trebuie să fie numiți de Parlament, Traian Băsescu a declarat într-un interviu televizat că el personal a numit din proprie voință pe cei doi șefi ai serviciilor. Mai mult decât atât, ulterior a declarat că aproape s-a decis cu privire la persoana viitorului Procuror General, deși conform legislației, acesta este propus de Ministerul Justiției cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii – ca organism independent.

Conform HG 374/1999, apărută în Monitorul Oficial nr. 219/18 mai 1999, pe care el însuși o contrasemnează, Traian Băsescu conducea (ca președinte) un comitet de coordonare a implementării acordurilor de împrumut PSAL și PIBL (CCI), din care mai făceau parte Valeriu Stoica, Decebal Traian Remeș, Radu Berceanu, Mugur Isărescu, etc.

Traian Băsescu fost împuternicit al României în relația cu FMI și Banca Mondială pe toată durata guvernelor țărăniște (Ciorbea, Vasile, Isărescu), negociind acordurile de privatizare și apoi semnându-le alături de cei trei premieri. Acordul PSAL cu Banca Mondială are o valoare de 300 milioane de dolari, alocați în două tranșe de câte 150 milioane de dolari.

PSAL 1 a fost un program de privatizare care obliga România, inclusiv sub semnătura împuternicitului Traian Băsescu la privatizarea a 64 de societăți comerciale, pentru a primi diverse tranșe din acordurile de împrumut cu FMI și Banca Mondială, dar și pentru că programul PSAL 2 a fost elaborat de guvernul Isărescu și Banca Mondială sub supravegherea d-lui Băsescu personal, care și semnează diversele variante, prima variantă a programului PSAL 2 fiind datată 19 octombrie 1999.

Mai mult decât atât, prin noul acord cu FMI, România, condusă de această dată de dl. Băsescu în calitate de președinte, se angajează la înstrăinarea pachetelor minoritare pe care le mai deține la societăți de maximă importanță (sau la părți semnificative ale acestor pachete).

Prin toate acțiunile, dar și inacțiunile lui, Traian Băsescu în timpul mandatelor sale de Ministru al Transporturilor a ignorat complet problemele reale din transporturile românești și starea proastă a drumurilor, precum și starea deplorabilă a flotei TAROM, a contribuit substanțial la dispariția flotei maritime românești, a efectuat pe banii cetățenilor din taxa basescu lucrări proaste de reabilitare a drumurilor, lucrările fiind efectuate de firme apropiate lui și PDL-ului, a dus Tarom-ul în pregul falimentului, a divizat SNCFR-ul în mai multe companii ineficiente și cu mari datorii la bugetul de stat, a transformat Petrom, Renel, Sidex și SNCFR în principalele surse și căi de drenare a fondurilor publice către clientela politică.

În calitatea sa de Ministru al Transporturilor, dar și de împuternicit al guvernului în relațiile cu FMI și Banca Mondială, Traian Băsescu a negociat acordurile de privatizare și apoi a semnat în această calitate alături de primii miniștri memorandum-urile cu FMI și Banca Mondială și anexele PSAL 1 și PSAL 2 cu Banca Mondială – prin care România a fost obligată la privatizarea dezavantajoasă a principalelor companii importante din toate sectoarele economice, inclusiv din cel bancar.

În prezent, prin noul acord cu FMI, România, condusă de dl. Băsescu în calitate de președinte, se angajează la înstrăinarea pachetelor minoritare pe care le mai deține la societăți de maximă importanță (sau la părți semnificative ale acestor pachete).

În concluzie, 64 de privatizări dezavantajoase pentru România s-au făcut cu acordul și sub semnătura ministrului Traian Băsescu iar acum cu acordul și cu implicarea președintelui / președintelui suspendat Traian Băsescu s-a angajat înstrăinarea pachetelor minoritare pe care România le mai deține la societăți de maximă importanță.

În calitatea sa de Președinte, Traian Băsescu a cheltuit nejustificat sume importante din banii contribuabililor români, prin Administrația Prezidențială, a denigrat România pe plan extern, a răspândit informații false pentru defăimarea țării și a poporului român, a jignit, a acuzat și ulterior a subordonat politic justiția, prin toate aceste acțiuni periclitànd economia românească și stabilitatea monedei naționale - săvârșind astfel infracțiunea de subminare a economiei naționale și încălcând prevederile constituționale privitoare la rolul președintelui.

În calitatea sa de Președinte, Traian Băsescu a acționat prin orice mijloace, doar pentru a-și întări puterea și a-și spori influența, toate acțiunile sale în acest sens fiind o propagandă continuă în vavoarea statului totalitar.

7. Cu privire la infracțiunile de

- Genocid (art. 357 C.p.),

Traian Băsescu, substituindu-se premierului, a dispus reducerea drastică a salariilor, pensiilor, ajutoarelor sociale și de șomaj, a indemnizațiilor pentru mame și a celor pentru persoanele cu handicap, a redus masiv locurile de muncă, a luat măsuri economice dezastruoase, care au dus la falimentarea unui număr important de afaceri private, a provocat criza medicamentelor, a închis un număr mare de spitale și a redus substanțial numărul de paturi din spitalele care au rămas deschise.

Începând cu 31 decembrie 2009, România este membră a Comisiei Codex Alimentarius, România fiind prima țară din lume care a autorizat folosirea Initium-ului în alimente, măsură care nu este altceva decât una de exterminare, care va reduce populația.

Initiumul este un produs extrem de toxic pentru organismul uman, este cancerigen, reproductiv și dezvoltă toxicitate, neurotoxicitate, și toxicitate acută.

Mai mult decât atât, Traian Băsescu a declarat public că cei vârstnici, trebuie să iasă pe cale naturală din sistem, declarație care practic confirmă intenția de exterminare sub o formă sau alta, a unei părți importante din populația țării.

Toate măsurile luate sau dispuse de Traian Băsescu, sunt în realitate fapte săvârșite în scopul de a distruge în parte poporul român, prin vătămarea gravă a integrității fizice și mintale a românilor, care de 8 ani de zile sunt supuși acestor măsuri aberante și trăiesc într-un stress permanent și tot mai accentuat, prin supunerea românilor la condiții de existență și tratament de natură să ducă la distrugere fizică, prin împiedicarea nașterilor în România datorită lipsei facilităților oferite mamelor și datorită condițiilor economice care fac aproape imposibilă creșterea și educarea copiilor, pe cale de consecință Traian Băsescu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii de genocid.

8. Cu privire la infracțiunile de

- Asocierea pentru săvârșirea de infracțiuni (art. 323 C.p.),
- art. 2 - din Legea nr. 14/2003 - a partidelor politice

În toate acțiunile sale, Traian Băsescu a beneficiat de sprijinul direct, complicitatea sau participarea altor persoane și a PDL-ului.

În afară de toate cele prezentate pe larg, Traian Băsescu a exercitat acțiuni în contradicție cu prestigiul funcției de președinte, a făcut lobby pentru exploatarea cu cianuri a aurului de la Roșia Montană, **deși nu avea acest drept**, a făcut presiuni asupra unor oficiali ai statului tot în cazul Roșia Montană, **și-a promovat fiica cea mică** (modestă din punct de vedere intelectual și al educației) în politică la nivel înalt, forțând alegerea ei ca europarlamentar, **a compromis instituția prezidențială** prin alăturarea imaginii ei cu cea a interlopului Bercea Mondial, **a încercat să condiționeze numirea unor miniștri** (cazurile Hașotti și Andronescu), **a refuzat numirea unui ministru** (Norica Nicolai), **a inițiat direct dar și prin interpuși** (reprezentanți ai unor ONG-uri, sau ziariști de casă) **acțiuni de defăimare a Guvernului României, a Parlamentului României și a României în general**, și-a arogat fără să existe vreo prevedere în Constituție, calitatea de șef de stat și a acționat ca atare în relațiile cu celelalte puteri în stat fără ași îndeplini atribuțiile de mediator, **a protejat și încurajat acte de corupție** ale demnitarilor PDL, și acțiuni intolerabile ale unor politicieni (cazurile Sorin Blejnar, Liviu Negoită, Elena Udrea, Roberta Anastase, Monica Ridzi, etc.), **a tolerat risipa banului public și direcționarea acestuia spre clientela de partid a PDL**, etc.

Analizând profilul moral al lui Traian Băsescu - concluzionez că nu poate beneficia de circumstanțe atenuante și nici de clemență - o persoană care are atâtea abateri și derapaje și care a recidivat împotriva poporului român de atâtea ori.

21.08.2012

RECLAMANT
LEȘU IONEL

